

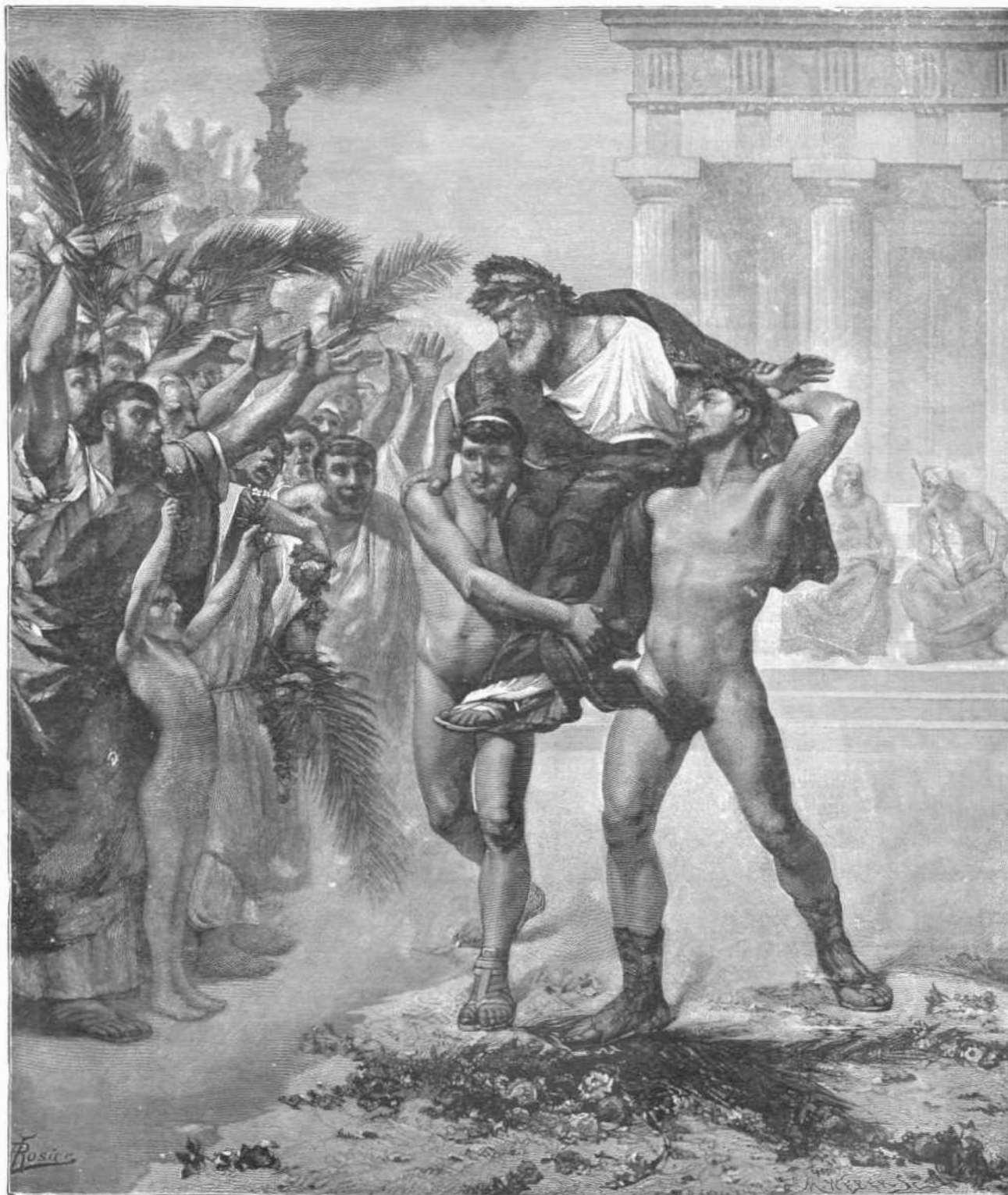
επιπονογραφική (41)

Η ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

Β' ΕΤΟΣ — ΑΡΙΘ. 17

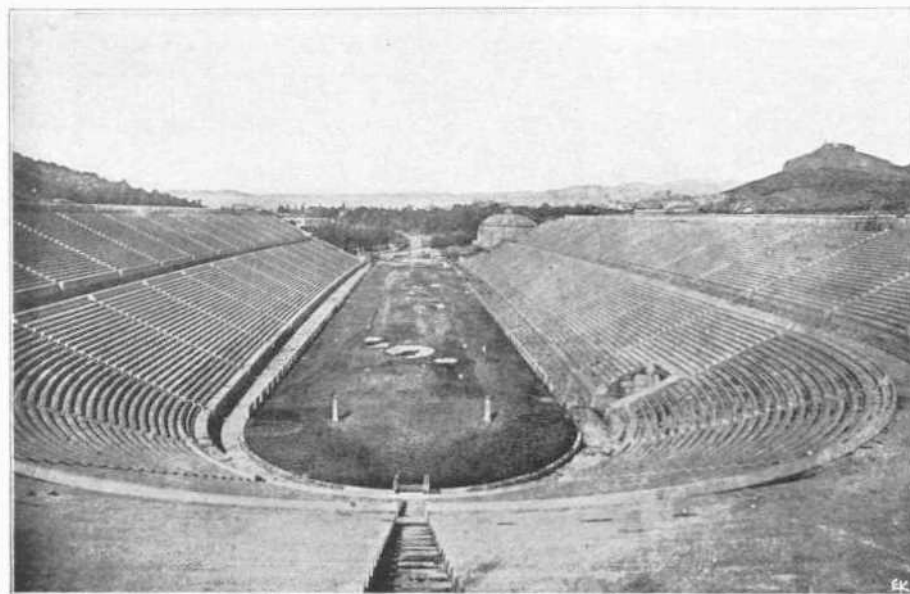
Δ. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ & Δ. ΔΗΜΕΡ, ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΜΑΡΤΙΟΣ 1906

ΚΑΤΘΑΝΕ, ΔΙΑΓΟΡΑ! ΟΥΚ ΕΙΣ ΟΛΥΜΠΟΝ ΑΝΑΒΗΣΗ!

[Διαγόρας ὁ ἐκ Ρόδου, Ὀλυμπιονίκης ἀρχαίος, ἀπεσύρθη εἰς τὴν πατρίδα του καὶ ἀφωσιώθη εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν υἱῶν του, οὗς κατήρτισε δεινοῦς ἀθλητάς. Μετὰ καιρῶν ἐνεφανίσθη καὶ πάλιν ὁ γέρων Διαγόρας ὀδηγῶν εἰς τὸν στίβον τοὺς δύο υἱούς του. Οἱ ἀγῶνες περατοῦνται, οἱ υἱοὶ τοῦ γέροντος Ὀλυμπιονίκου ἀνακηρύσσονται καὶ αὐτοὶ Ὀλυμπιονίκαι, ὁ λαὸς στεφανώνει πατέρα καὶ υἱούς καὶ ἐν φρενίτιδι φωνάζει πρὸς τὸν Διαγόραν, τὸν ὁποῖον οἱ υἱοὶ του φέρουν εἰς τὰς χεῖρας: ΚΑΤΘΑΝΕ, ΔΙΑΓΟΡΑ! ΟΥΚ ΕΙΣ ΟΛΥΜΠΟΝ ΑΝΑΒΗΣΗ! Δὲν ὑπήρχε πλέον μεγαλητέρα Δόξα δι'αὐτόν].

ΤΟ ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΣΤΑΔΙΟΝ

ΣΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ

Χαῖρε, ποῦ ἀπλώνεις πατρικὴν ἀγκάλη
γιὰ νὰδελφώνης κάθε γῆς λαό!
Χαῖρε, ποῦ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει πάλι
ὡσάν ἀνδρείας κ' ὠμορφιάς ναό!

Γονατιστὸς προσεύχομαι, πατέρα,
ὅπως καὶ σὺ ἀναστήθηκες ἐδῶ,
καὶ τὴ μεγάλη Μάννα μας μιά μέρα
Ἡρώων μητέρα σὰν καὶ πρὶν νὰ ἰδῶ.

Νὰ ἰδῶ καὶ τῆς Παρθένος τῆς ἑννέα
νὰ στήνουν στήν κονίστρα σου χορό'
ἀπ' τὰ γερά χορμιά καὶ τὰ γενναῖα
νὰ πλάθῃ ἡ Τέχνη ἀγάλματα σωροῦ.

Καὶ τὴν Ἰδέα νὰ ἰδῶ τὴν κυβερνήτρα
ὅλους νὰ σέρνῃ ἄστρομα τοὺς λαούς,
νὰκούσω τὴ θεὰ τὴ διαλαλήτρα,
ποῦ ἄλλοτε ἀνθρώπους ἔκανε θεούς.

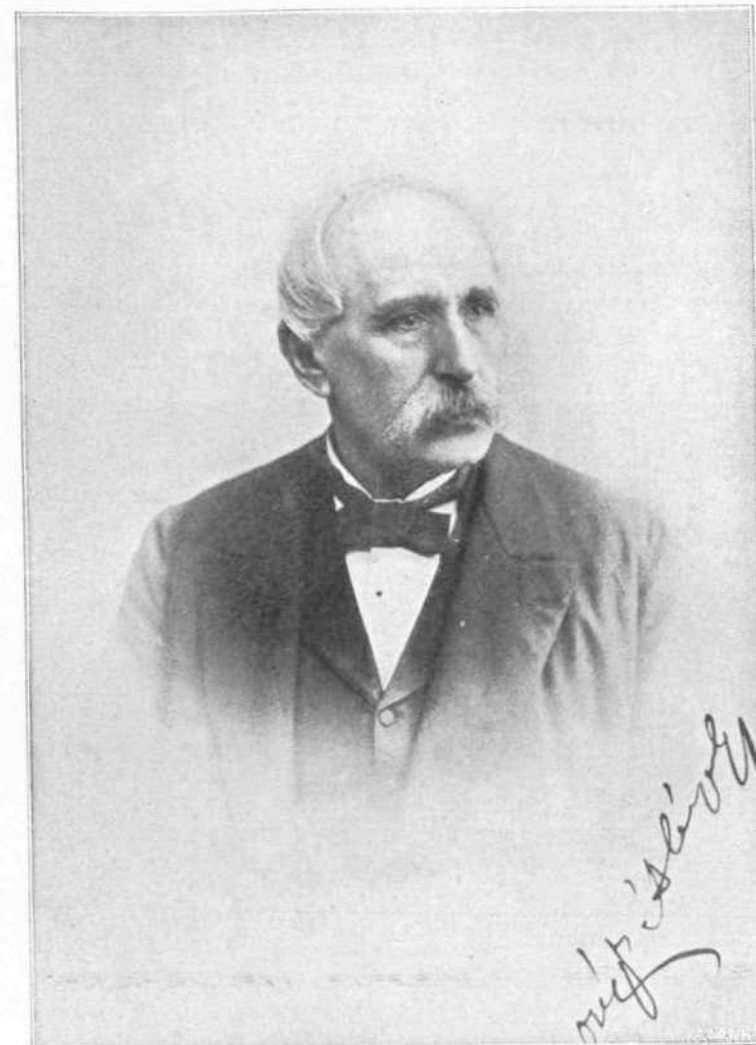
Νὰ ἰδῶ—καὶ θὰ πετάξω πρὸς τὰ οὐράνια!—
τῆς γῆς κάθε μεγάλο βασιλιά,
νᾶξῃ κρυφὴ χαρὰ καὶ ἡρηφάνεια
τὰ στολιστῆ μ' ἓνα κλωνάρι ἑλῆα.

Χαῖρε, ποῦ ἀπλώνεις πατρικὴν ἀγκάλη
καὶ μὲ παλμούς σὰν νὰ μοῦ λῆς κρυφούς:
Μιά ἡμέρα ἐδῶ θὰ σφίξης ὅλους πάλι
ἐλεύθερους τοὺς σκλάβους μου ἀδελφούς!...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΗΣ

Η ΑΓΟΡΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΩΣ ΕΙΧΕ ΤΟ ΠΑΛΑΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΒΕΡΩΦ

Ὁ νεώτερος Ἡρόδης Ἀττικὸς, εἰς ὃν ὑφείλεται ἡ ἀναμαρμάρωσις τοῦ Σταδίου, τοῦ μοναδικοῦ ἀνά τὴν ὑφήλιον πᾶσαν κολοσσαίου τούτου ἔργου.

Ἡ ἀναμαρμάρωσις τοῦ Σταδίου ἐστοίχισε δύο καὶ πλέον ἑκατομμύρια φράγκων.

Ὁ Ἀβέρωφ ἐγεννήθη τὴν 15 Αὐγούστου 1818 ἐν Μετσόβῳ τῆς Ἡπείρου· ἀπεβίωσε τὴν 15 Ἰουλίου 1899 ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Πλὴν τοῦ Παναθηναϊκοῦ Σταδίου καὶ τῶν ὑπὲρ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλληνισμοῦ πραχθέντων, ἕτερα μεγάλα ἔργα διαπάνη τοῦ Γεωργίου Ἀβέρωφ, συντελεσθέντα καὶ λαμπρόντα τὴν πρωτεύουσάν τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, εἶναι τὸ Ἀβερῶφειον Ἐμφυβέιον καὶ ἡ Ἀβερῶφειος Σχολὴ τῶν Εὐελπίδων. Πλέον δὲ τῶν 1400000 φρ. διέθηκεν

ὑπὲρ τοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου καὶ 500000 ὑπὲρ τοῦ Ὀδείου Ἀθηνῶν, τοῦ ὁποίου καθὼς καὶ τῆς Φιλαρμονικῆς Ἑταιρείας Ἀθηνῶν ὑπήρξεν γενναιοτάτος χορηγός.

Εἰς μνήμην αἰδίων τῶν πολλῶν αὐτοῦ πρὸς τὸ ἔθνος εὐεργεσιῶν δύο ἤδη μαρμάρινοι ἀνδριάντες αὐτοῦ εὐρίσκονται ἐν Ἀθήναις ἐστημένοι, ὁ μὲν πρὸ τοῦ Σταδίου ἀπὸ τοῦ ἔτους 1896, ὁ δ' ἕτερος ἐπὶ τοῦ ἄρτι περατωθέντος τάφου αὐτοῦ παρὰ τὴν εἰσοδὸν τοῦ νεκροταφείου· μαρμάρινοι δὲ προτομαὶ καὶ ἀνδριάντες αὐτοῦ κοσμοῦσι τὴν ἐν Ἀθήναις Ἀβερῶφειον Στρατιωτικὴν Σχολὴν καὶ τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ Κωνσταντινουπόλεως τὰ ὁποῖα αὐτὸς ἱδρυσεν ἢ ἐπικουροῦσεν.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΕΣ

Ἀφιερῶνται εἰς τὰς ἐκ τοῦ Ἐσωτερικοῦ Ἑλληνίδας.

Παρὰ τὴν ἱερὰν Ἄλτιν ὁ λαὸς ὁ ἐλεγκτὸς λησμονεῖ τὰς ἔχθρας του καὶ, ἀποθέτων τὰ ὄπλα, ἀδελφώνεται εἰς μίαν λατρείαν τῆς σωματικῆς ἀλκῆς καὶ ὠραϊότητος.

Ῥέει πλησίον ὁ Ἀλφειὸς ὁ ἀεῖσιος καὶ εἰς τὴν ὄχθην του ἴστανται αἱ γυναῖκες αἱ ἔγγαμοι, μὴ τολμῶσαι νὰ διαπεραιωθῶσι. Ὁ νόμος εἶνε σφῆτος. Ἡ συλλαμβανομένη εἰς τοὺς ἀγῶνας, ἢ διαβάσα, διαρκούντων τούτων, τὸν ποταμὸν κρημνίζεται ἀπὸ τοῦ Τυπαιοῦ ὄρους.

Αἱ γυναῖκες εἰς τοὺς παλαιούς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας οὐδ' ὡς θεαταὶ ἠδύναντο νὰ παρίστανται.

Ἐπὶ τῶν ἀγῶνων γυναικῶν εἰς τὸ Στάδιον, ἀλλὰ κατὰ τὰ Ἡραία, κατὰ τὰ ὁποῖα ἔτρεχον παρθέναι, διανύουσαι μέρος τοῦ ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν διανομένου δρόμου.

Μόνον ἡ ἱέρεια τῆς Δήμητρας Χαμύνης ἐξηρεῖτο καὶ εἶχεν ἐπίβλεπτον θέσιν ἐν τῷ Σταδίῳ.

Ἄλλου ἐγένοντο ἀγῶνες γυναικῶν καὶ μάλιστα εἰς τὴν Σπάρτην, ἀλλὰ τὸ Ὀλυμπιακὸν Στάδιον ἔπρεπε νὰ εἶνε κλειστὸν εἰς τὰς γυναῖκας.

Ἡ Φερενίκη ἢ θυγάτηρ τοῦ νικητοῦ Διαγόρα μόνη παρέβη τὸν κανόνα.

Θυγάτηρ καὶ ἀδελφὴ νικητῶν, ἠτοίμασε καὶ τὰ τοῦ νιοῦ της Πεισιφρόδου διὰ τοὺς ἀγῶνας καί, ὅταν ἦλθεν ἡ ὥρα νὰ φύγῃ οὗτος, ἢ μήτηρ δὲν ἐκρατήθη. Ἦθελε νὰ εἶνε πλησίον τοῦ νιοῦ της, νὰ τὸν ἴδῃ νικῶντα.

Εἰσῆλθεν εἰς τὸ Στάδιον μετημφιεσμένη εἰς γυμναστήν.

Ἰσταται παρὰ τὴν κονίστραν, πάλαι ἢ καρδία της ὄσφ διαρκεῖ ὁ ἀγὼν, τρέχει νὰ ἀσπασθῇ διαρκούσα τὸν νῆδον ὅταν οὗτος νικᾷ.

Εἰς τὴν βίαν τὰ ἐνδύματά της ἔπασαν καὶ ἐγυμνωθῆ ἢ παραβάτης καὶ παρεδόθη εἰς τοὺς κριτάς.

Ἄλλὰ νὰ τιμωρηθῆ ἢ ἀπὸ οἶκον Ὀλυμπιονικῶν καταγομένη γυνή;

Ἦτον ἐκείνη ἢ παράβασις της ἀσέβεια πρὸς τοὺς ἀγῶνας τοὺς ἱεροὺς ἢ δειγμάτων παραφόρου λατρείας τῶν;

Οὕτω ἐσκέφθησαν οἱ κριταὶ καὶ ἀπέλυσαν τὴν Φερενίαν, ἐθέσεισαν ὁμῶς, ὅπως τοῦ λοιποῦ καὶ οἱ γυμνασταὶ ἴστανται γυμνοὶ εἰς τοὺς ἀγῶνας ὡς οἱ ἀθληταί.

Τὸ φαινόμενικὸς περιέργον εἶνε ὅτι, ἐνῶ ἀπγορευέτο εἰς τὰς γυναῖκας ἢ εἰσοδος ἐν τῷ Σταδίῳ, ὑπήρξαν γυναῖκες Ὀλυμπιονίχαι.

Ἐγένετο τοῦτο κατὰ τὰ ἱππικὰ ἀγωνίσματα, διότι κατ' αὐτὰ ἐβραβεύετο ὁ στέλλον τοὺς ἵππους εἰς τοὺς ἀγῶνας, ἐπειδὴ δὲ ἔσπελλον καὶ γυναῖκες τοιοῦτους, ἐβραβεύοντο αὐταί.

Διέσωσεν ἡ ἱστορία ὀνόματα γυναικῶν νικητριῶν καὶ ἐκ τούτων μάλιστα μία κατήγετο ἐκ Μακεδονίας, ἢ Βελεσίτιχη, ἐκ τῶν λοιπῶν δὲ αἱ περισσότερα ἦσαν Λακκαίαι καὶ περιουμωτέρα, ἢ ἐκ βασιλικῶν γένους Κυνίσκα.

Εἰς τὴν ἱστορίαν αὐτὴν παρατηρῶ τὸ ἑξῆς:
 Καὶ ἡ Φερενίκη, ἥτις κατήγετο ἐκ Ρόδου καὶ ἡ Βελεσιττή,
 εἶνε ἀπὸ τόπους δούλους τότε.
 Ἡ ἄλλη ἀθλήτρια, ἡ κλεφτοπούλα τοῦ ἤσματος τὸ ὁποῖον
 ἀναφέρω κατωτέρω, κατὰ τὴν δουλείαν ἔζησε.
 Εἶνε παρὰ τοῦτον ἄν τώρα ὁπότε αὐτὴν γράμμαις αὐτὰς,
 θέλω νὰ τὰς ἀμφερώσω εἰς τὰς ἐκ τοῦ ἔξω Ἑλληνισμοῦ καὶ τὰς
 ἐκ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τοῦ ἀνωτέρου Ἑλληνίδας;

νησαν τοὺς ἐλαφόποδας κλέφτες καὶ τοὺς κλέφτες ποῦ ἔπερνοῦ-
 σαν τὸ βόλι ἀπὸ τὸ δακτυλίδι.
 Ἦσαν ἀγῶνες αὐτοὶ τῶν ὁποίων οἱ Ὀλυμπιονίκα ἐστέρθη-
 σαν κατὰ τὸ 1821.
 Καὶ εἰς τοὺς τοιοῦτους ἀγῶνας, εἰς τὸ λημέρι ἀγωνίζεται
 καὶ μία γυνή. Δράμα ὀλόκληρον, ἀφθάστον τραγικότητος,
 περιέχουν οἱ στίχοι τοῦ δημοτικοῦ τραγουδιοῦ, τὸ ὁποῖον τοὺς
 περιγράφει. Τὸ παραθέτω ὀλόκληρον διὰ νὰ ριγῆτε καὶ
 νὰ κλαύσετε.

Ποῖός εἶδε ψάρι σὲ βουνό κ' ἐλάφι σὲ λιμάνι;
 Ποῖός εἶδε τέτοια λιγερή, τέτοια πανόραμα κόρη,
 νὰ προπατή, νὰ γράφεται δώδεκα χρόνους κλέφτης;
 Κανένας δὲν τὴν γνώρισε πὼς ἦτανε χορᾶσι.
 Καὶ μὴν αἰγὴ καὶ μὴν λαμπρὴ, μὴν πίσσημον ἡμέραν
 βγήκαν νὸ παίζον τὰ σπαθιά, νὰ ρίξουν τὸ λιθάρι,
 κ' ἀπὸ τὸ πεισμα τὸ πολὺ κ' ἀπὸ τὴν λεβεντιά της
 ἐκόπη τ' ἀσημόκουμπο κ' ἐφάνη τὸ βυζί της;
 κ' ἄλλοι τὸ λένε μύλαμα κ' ἄλλοι τὸ λέν ἀσημι.
 Μάνα μικρὸ κλεφτόπουλο ἐκεῖνο τὴν γνωρίζει;
 — Μὰ ποῦ δὲν εἶνε μύλαμα, ἐκεῖ δὲν εἶν' ἀσημι,
 μὸν' εἶν' τῆς κόρης τὸ βυζί, ποῦ λάμπει σὰν τὸν ἥλιο.
 Κι' ὄχι τὰ μαλλιά τὸν ἔπασσε καὶ χάμου τὸν ρίχνει,
 καὶ τὸ σπαθὶ τῆς ἔβγαλε καὶ τὸν βαρεὶ στὴν πλάτη.
 Καὶ κείνος ἀνεστένανε μὲς ἀπὸ τὴν καρδιά του:
 — Πατέρας μου νὰ τὸ ξερε κ' ἡ μαύρη μ' ἡ μανούλα.
 — Γὰ πὲς μου ποῦν' ἡ μάνα σου; γὰ πὲς μου τὸν πατέρα;
 — Ἡ μάνα μ' ὄχι τὰ Γιάννα κ' ὁ κόρης μ' ὄχι τὴν Ἄρτα,
 κ' ἔχω μὴν ἀδερφὴν μικράν, πανέμορφη στὸν κόσμῳ.
 Σὰν τ' ἄκουσε, ταράχτηκε ἡ λιγερή ἡ κόρη
 κ' ἀπὸ τὴν γῆν τὸν σήκωσε, στὴν πλάτη της τὸν ρίχνει,
 καὶ στὸ γιατρό τὸν πῆγαινε γὰ νὰ τὸνε γιατρέψη.
 — Γιατρέ ποῦ γιατρέψες πολλούς, νεκρούς κ' ἀποθαμένους,
 γιατρέψ' τ' ἀδερφοῦλή μου, τὰ μάτια καὶ τὸ φῶς μου,
 ποῦ γὼ γι' αὐτὴνον ἔκαμα δώδεκα χρόνους κλέφτης.
 — Στοῦ χάρου τῆς λαβοματιαῖς βοτάνι δὲν χορᾶει.
 Καὶ εὐθὺς τὸν λόγο ποῦσωσε, ἡ μαῦρ' ἀναστενάζει
 καὶ τὴν πιστόλα ἔβγαλε κ' ἀπάνω της ἀδειάζει.

Ἄλλ' ἄς ἐπανεῖθω εἰς τὸ θέμα μου. Μετὰ τὴν δούλωσιν εἰς
 τοὺς Ρωμαίους οἱ ἀγῶνες ἐγίνοντο καὶ οἱ Αὐτοκράτορες διὰ
 τῆς βίας ἀπῆλθον τὴν τιμὴν νὰ γίνον Ὀλυμπιονίκα, ἀλλ' ἡ
 γυνὴ δὲν ἀναφαίνεται πλέον εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἀγῶνων.
 Ἔπειτα, ὅταν οἱ φράγκοι κατακτητὰὶ εἰσήγαγον τοὺς ἐφιπ-
 πους διαδορατισμούς, τὰς τσοῦστρας καὶ τὰ τορναμέντα, αἱ
 δέσποιναι δὲν ἔθεωντο μόνον, ἀλλ' ἀπένεμον καὶ τὴν εὐνυχίαν
 νὰ λαμβάνουν ἀπὸ τὰς ὀραίας των χειρᾶς τὰ ἔπαθλα οἱ σιδη-
 ρόφρακτοι ἱπποτά ἀθλητὰὶ, παιδιανόμεναι νὰ νικήσουν οἱ
 εἰνοσοῦμενοὶ των.

Ἐπῆλθε μετὰ ταῦτα ἡ μαύρη δουλεία.
 Ὁ ἀθλητισμὸς ἦτον ἀνάγκη πλέον διὰ τὸν ἀγωνιστὴν τῶν
 βουνῶν.

Βάλτε τσελέκια στὴν καρδιά καὶ σίδερα στὰ πόδια
 τριῶν μερῶν περπατησιὰ μὴ νύχτα νὰ τὴν πάρτε.

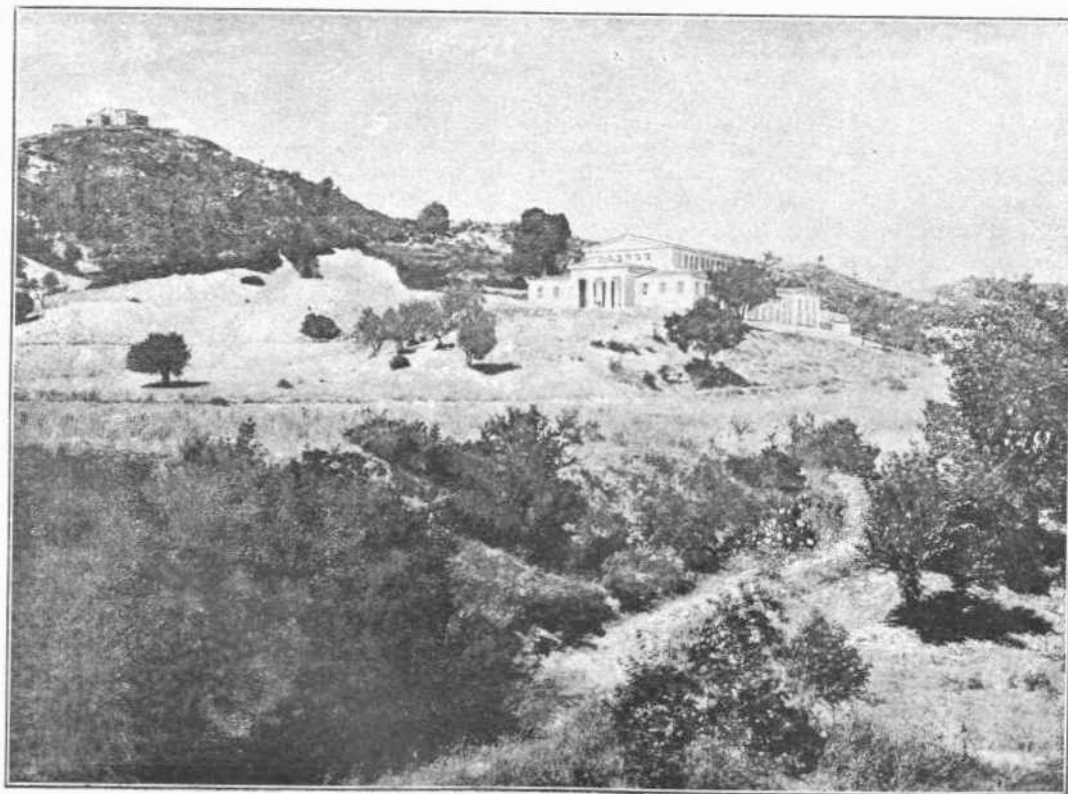
ψάλλει ὁ κλέφτης.
 Εἰς τὰ λημέρια διοργανοῦνται ἀγῶνες καὶ εἰς τὰ διάφορα
 χωρία, μὲ κριτὰς τοὺς γεροντοτέρους.
 Ἀγῶνες λιθοβολίας, ἀλματος, σκοποβολῆς, δρόμου ὀπλίτου.
 Οἱ ἀγῶνες ἐγίνοντο τότε κατὰ τὰς μεγάλας ἐορτὰς καὶ ἰδίως
 τὸ Πάσχα:

... πῆγε νὰ κάμη τὴν λαμπρὴ καὶ τὸ Χριστὸς Ἄνεστη,
 νὰ ψῆση τὸ σαφατάρι του, κόκκιν' αἰγὰ νὰ φάη
 καὶ νὰ χορῆφον τὰ παιδιὰ, νὰ ρίξουν στὸ σημάδι.

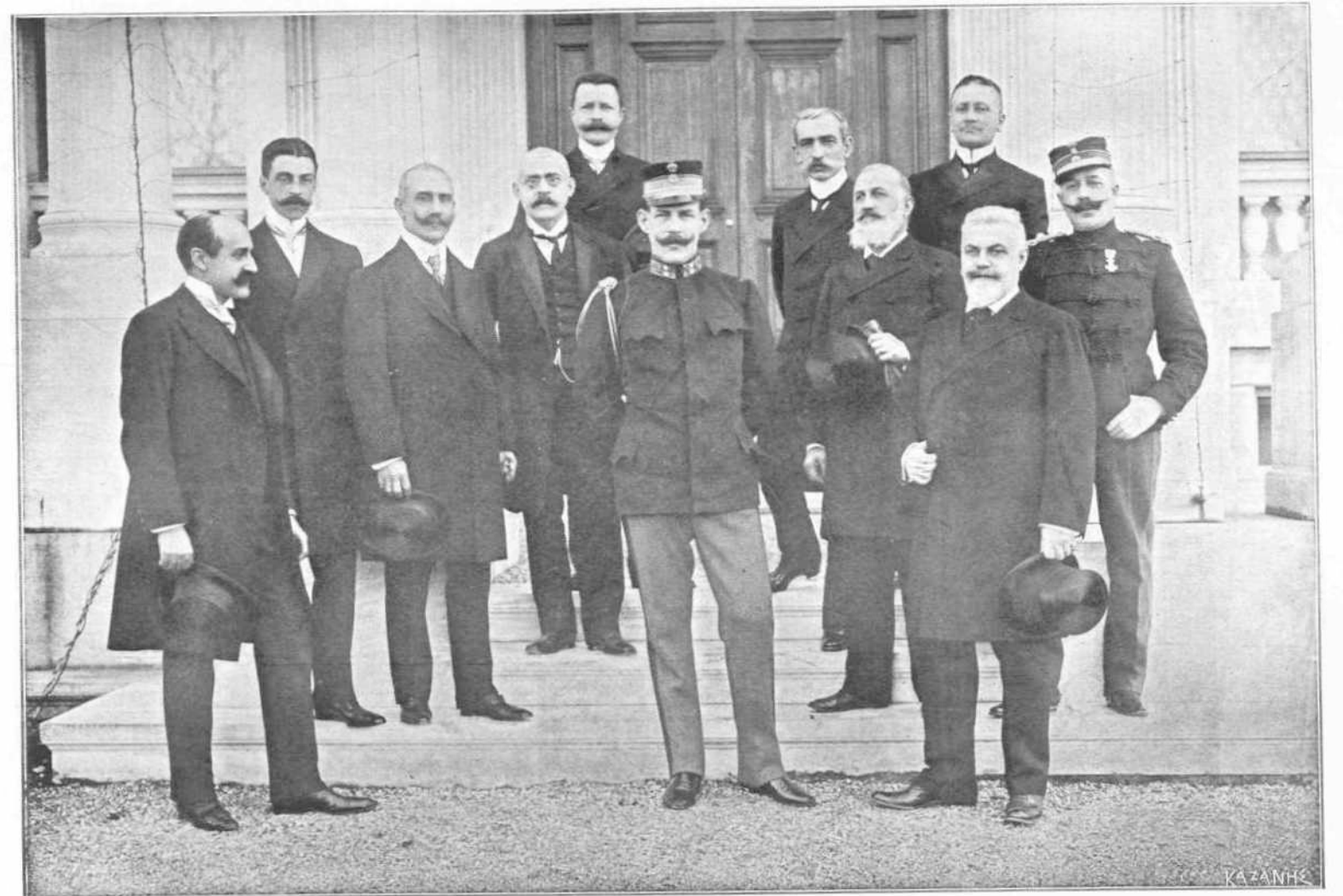
Εἶνε ὄραϊον ν' ἀναπαραστήσῃ κανεὶς διὰ τῆς φαντασίας
 τοὺς ἀγῶνας αὐτοῦς.
 Κάτω ἀπὸ τὴν σκιὰν ὑψηλοῦ δένδρου, ἐνῶ δίπλα ἤρνε-
 ται ὁ ἀμνὸς καὶ παίζον τὰ ὄργανα καὶ ἀναπαύονται ἀπὸ τὸν
 χορὸν τὰ κορίτσια, τὰ παλληκάρια γεννοῦν παλμοὺς γύρω, μὲ
 τὴν ἐλπίδα μᾶς νίκης, νίκης ἢ ὁποῖα θὰ κατέετα μίαν ἀγνήν
 καρδίαν καὶ τὸν κοινὸν σεβασμὸν, νίκης ἀπὸ ἐκεῖνας ποῦ ἐγέν-

Αὐτὴ εἶνε ἡ ἱστορία τῆς γυναικὸς ἀνὰ τοὺς ἀγῶνας.
 Κατέκτησε τὴν τιμὴν νὰ συμμετέχῃ αὐτῶν μετὰ θαύματα
 ἀφοσιώσεως εἰς τὴν ἀθλητικὴν ἰδέαν.
 Τώρα ἀγωνίζεται καὶ ἐντὸς τοῦ Σταδίου. Ἄλλ' ἔχει πάντοτε
 στάδιον νὰ ἀγωνισθῇ διὰ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δάφνην, τὴν δόξαν
 καὶ τὴν δόση ἕνα ἄξιον πολίτην εἰς τὴν Πατρίδα.

ΔΗΜ. ΔΗΜΕΡ

Η ΑΡΧΑΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑ

Μ. ΝΕΓΡΟΠΟΝΤΗΣ, Α. ΜΕΡΚΑΤΗΣ, Σ. ΣΤΑΗΣ, Σ. ΛΑΜΠΡΟΣ, Γ. ΣΤΡΕΪΤ, Η Α. Υ. Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ, Π. ΚΑΛΛΙΓΑΣ, Π. ΣΚΟΥΖΕΣ, Μ. ΣΤΕΛΛΑΚΗΣ, Ν. ΘΩΝ, Κ. ΜΗΛΙΩΤΗΣ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Διὰ Β. Διατάγματος ἀπὸ 3 Ἰανουαρίου 1900 ἡ ἐπιτροπὴ
 τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων ἀνεγνωρίσθη ὡς νομικὸν πρόσω-
 πον μὲ ἰδίαν σφραγίδα, ἀλληλογραφοῦν ἀπ' εὐθείας μετὰ τῶν
 ἀρχῶν τοῦ Κράτους ἢ ἄλλον ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ διὰ τοῦ
 αὐτοῦ Διατάγματος καθωρίσθη ἡ ἐσωτερικὴ αὐτῆς λειτουργία
 καὶ τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα αὐτῆς, συγχρόνως δὲ ἀνα-
 τέθη αὐτῇ νὰ παραλάβῃ τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον μετὰ τῶν
 ἐξαρτημάτων αὐτοῦ, τὸ Σκοπευτήριον, τὸ Ποδηλατοδρόμιον
 παρὰ τῶν τέως διουκουσῶν αὐτὰ ἐπιτροπῶν καὶ ἐκκαθαρίσῃ
 πάντα ἐκκεμητὸν λογαριασμὸν.
 Ἐξ ἄλλου τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης παλαιότερον νομοθέτημα
 χρονολογούμενον ἀπὸ 10 Ἰουλίου 1899 καὶ ὑπὸ στοιχεῖα
 ΒΧΚΑ' μετὰ τῶν ἀλλῶν καθώριζεν ὡς πόρους τὰς εἰσπρά-
 ξεις ἐκ τῶν ἐν τῷ Σταδίῳ ἐτησίων Πανελληνίων ἀγῶνων καὶ
 παντὸς ἄλλου τελουμένου ἐν αὐτῇ ἀγῶνος, τὰς ἐκ τῆς ἐνοι-
 κιάσεως τοῦ ἐν Καλλιθέᾳ Σκοπευτηρίου καὶ τοῦ ἐν Νέῳ Φα-
 λήρῳ Ποδηλατοδρομίου ἢ ἐξ ἀγῶνων τελουμένων ἐν αὐτῷ,
 τὰς ἐξ οἰονόηποτε ὑπ' αὐτῆς τελουμένων ἀγῶνων, τὰς διαφό-
 ρους πρὸς αὐτὴν εἰσφοράς, δωρεάς, κληροδοτήματα καὶ τὰ
 δι' ἰδίων νόμων ὑπὲρ αὐτῆς καθωριζόμενα ἢ ἀναγραφόμενα
 ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους ποσά, μὲ τὴν ὑποχρέωσιν
 νὰ παρέχῃ ἐν ἑβδομῶν τοῦ ἐκ τῶν Πανελληνίων ἀγῶνων
 περισσεύματος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας καὶ ἐκ τῶν
 εἰσπράξεων τῶν ἐν τῷ Σταδίῳ ὑπὸ σωματείων ὑπαγομένων
 εἰς τὸν Σύνδεσμὸν τῶν ἀθλητικῶν καὶ γυμναστικῶν σωματείων
 ἀποδίδῃ τὸ ἡμισυ εἰς αὐτὰ πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν των.
 Ἐξ ἄλλου ἡ Ἐπιτροπὴ ἀναλαμβάνει πάσας τὰς ἀναγκαίας
 δαπάνας διὰ τὴν τέλει τῶν Πανελληνίων καὶ Ὀλυμπιακῶν
 ἀγῶνων, διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ Παναθηναϊκοῦ Σταδίου τοῦ
 Σκοπευτηρίου καὶ τοῦ Ποδηλατοδρομίου καὶ παντὸς ἄλλου
 ὑπ' αὐτῆς ἢ διὰ δωρεάς ἢ κληροδοτήματος ἰδρυομένου ἢ

περιεχομένου αὐτῇ κτιρίου, καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν παντὸς
 μισθοῦ τοῦ ὑπ' αὐτῆς διοριζομένου προσωπικοῦ.
 Διὰ τοῦ ἀπὸ 6 Μαΐου 1903 Β. Διατάγματος ἡ Ἐπιτροπὴ
 τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων καθιερώσθη μετὰ προηγουμένην
 πρότασιν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου, προέδρου αὐτῆς, ὡς ἑξῆς:
 Γεν. Γραμματεὺς ὁ κ. Σπ. Λάμπρος, Καθηγητῆς τῆς Ἱστορίας
 ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ, Ταμίας ὁ κ. Π. Σκουζέ, τρα-
 πεζίτης, μέλη δὲ οἱ κ. κ. Στάης, βουλευτῆς, Μ. Στελλάκης, βου-
 λευτῆς, Γ. Στρέϊτ, καθηγητῆς ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ,
 Κ. Μᾶνος, Μ. Νεγροπόντης, Π. Καλλιγᾶς, Ν. Θών, Μηλιώτης
 Κομνηνός, ὑπασιπότης τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.
 Ἐκ τούτων ὁ μὲν κ. Κ. Μᾶνος διὰ νεωτέρου Β. Διατάγμα-
 τος ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ κ. Ἀλ. Μερκατῆ, ὁ δὲ Νικόλαος
 Θών ἀπέθανεν.

Βραδύτερον καθιερώσθησαν αἱ εἰδικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ τῇ 26
 Ὀκτωβρίου 1905 ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος συνεκαίει καὶ προσε-
 φώνει αὐτὰς ἐθνικοσυνδῶς.
 Ἐν τῷ μεταξύ ἡ Ἐπιτροπὴ κατώρθωσεν νὰ σχηματισθῶσιν
 ἀπανταχοῦ τῆς γῆς ἐπιτροπαὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου τῆς ἐξ
 ἐπιλέκτων ἐκάστης ἐθνότητος.
 Οὕτω τὴν ἐπίτιμον προστασίαν τῆς ἐν Γερμανίᾳ συσταθεί-
 σης ἐπιτροπῆς ἀνέλαβεν ὁ Διάδοχος τοῦ Γερμανικοῦ θρόνου,
 τὴν ἐπίτιμον προεδρείαν τῆς ἐν Ἀμερικῇ ὁ Πρόεδρος τῆς
 Συμπολιτείας κ. Θ. Ρουζβέλτ, τὴν προστασίαν τῆς ἐν Αὐστρίᾳ
 ὁ Ἀρχιδουὸς Ράινερ, τὴν τῆς ἐν Δανίᾳ ὁ Πρίγκιψ Χριστιανός,
 τὴν τῆς ἐν Αἰγύπτῳ ὁ πολὺς κ. Ἐμ. Μπενάκης, τὴν τῆς ἐν
 Γαλλίᾳ ὁ γεροσυναστῆς καὶ πρόφρων ὑποσργὸς κ. Δουπουί, τὴν
 τῆς ἐν Ρωσίᾳ ἡ Α. Α. Υ. ὁ Μέγας Δουὸς Νικολάεβιτς, τὴν
 τῆς ἐν Σουηδίᾳ ὁ συνταγματάρχης κ. Βίκτωρ Μπάλκ κλ.

Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΘΗΝΩΝ ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

[Το άρχαιότερον της Έλληνικής Έκκλησίας, ο δοξασιμώτατος Τεράρχης μας, ο οποίος δέν άφησε να σαρθή ή Έκκλησία του Χριστού όποθεν του άματος της Πολιτικής].

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΣΚΟΒΟΛΙΑ

Μία τών άρχαιοτάτων και τών μάλλον διαδεδομένων ασκήσεων της άρχαίας άθλητικής ήτο και ή δισκοβολία, αναφερομένη πλειστάκις παρ' Ομήρω και τοις θρύλοις και μυθιεύμασι τών άρχαίων. Ο Απολλών δισκοβολών έφρόνενσε τόν καλόν μείρακα Υάκινθον, οί Άχαιοί πρό της μάχης και μετ' αυτήν και οί Μυρμιδόνες διαρκούσης της μήνιος του Άχιλλέως έσβόλαζον δισκεύοντες και άκοντίζοντες εις την Τρωάην παραλίαν, καθώς και οί μνηστήρες της Πηνελόπτης εις επί τούτω κατεσκευασμένον χώρον, τόν υπό του Όμήρου άποκαλούμενον τυκτόν δάπεδον.

Συνίστατο δε ή δισκοβολία εις την μίσηστον ήμιν βαρείας και άκατεργάστον τινός μάξης ή μεταλλίνης, ήτις σόν τώ χρόνω έλαβε σχήμα μάλλον καθωρισμένον, μέχρις ότου κατέληξεν εις την μεταλλίνην φακοειδή πλάκα ής γίνεται χοήσις και μέχρις ήμιν.

Η εύρεσις της δισκοβολίας άποδίδεται εις τόν Περσέα, λέγεται δ' ότι και αυτός ο δισκοβόλος του Μύθουος τόν Περσέα άπεικονίζει. Κατά τούς πρώτους Όλυμπιαούς άγώνας, ούς κατέστησεν ο Ήρακλής, καθελών τόν Αιγείαν, νικητής υπήρξεν ο Ένικεύς βαλών διά λιθίνου δίσκου ύπερ άπαντας τούς συναγωνιστάς, κατά δε την Ίδρυσιν τών Νεμέων φέρεται ο Αμφιάραος νικητής. Οί Διόσκουροι Κάστορ και Πολυδεύκης διεκρίνοντο εις τόν δίσκον, εκ δε τών Όμηρικών ήρώων ο άριστος δισκοβόλος ήτο ο Προτεσίλαος. Τούτον θανάτω άντικατέστησεν ο Πολυπόιτης, όστις και ένίκησε κατά τούς επιταφίους του Πατρόκλου άγώνας. Άλλά και ο Όδυσσεύς ο πολυμερής τό τε σώμα και τόν νούν ήρωε, υπερέβαλε κατά τούς άγώνας του Άλκινόου πάντας τούς Φαίακας εις την δισκοβολίαν, κάπτεο βαλών διά δίσκου μεζίνου, παγντέρου και σιβαρωτέρου εκείνων, δι' ών ούτοι έδίσκειον πρός άλλήλους.

Κατά τούς ήρωϊκούς χρόνους ο δίσκος ήτο λιθίνος.

Οί κυριώτεροι τών μέχρις ήμιν περιωσθέντων άρχαίων δίσκων είναι 1) Ο έν τώ μουσειώ της Όλυμπίας χαλκούς δίσκος, διαμέτρου 34 ύφεκατομέτρων, ενεπίγραφος, άνατεθείς εις τόν Όλύμπιον Δία υπό Πολλίου Ασκληπιάδου τώ 241 μ.Χ. 2) Ο έν τώ μουσειώ Αθηνών χαλκούς έξ Αμυλκίων δίσκος, διαμέτρου 0,19 ύφεκατομέτρων και βάρους 3,360 γραμμαρίων. 3) Λίθινος δίσκος έν τώ μουσειώ Αθηνών. 4) Ο έν τώ μουσειώ του Βερολίνου χαλκούς δίσκος της Αιγίνης, διαμέτρου 21 ύφεκατομέτρων, βάρους δύο περίπου χιλιογράμμων και φέρον επί μέρους της μιās παρειάς παράστασιν άκοντιστού, επί δε της έτέρας άλτηροβολούντος. 5) Μολύβδινος δίσκος έν τώ μουσειώ του Βερολίνου. 6) Χαλκούς δίσκος έν τώ Βρετανικώ μουσειώ, εκ Σικελίας προερχόμενος, φέρον οίως περίπου και ο ύπ' αριθ. 4 παραστάσεις. 7) Έν τώ μουσειώ της Βιέννης χαλκούς επίπεδος και ούχι φακοειδής δίσκος, διαμέτρου 28 ύφεκατομέτρων, βάρους 3,800 γραμμαρίων και φέρον επί της μιās παρειάς έγγεγλυμμένην παράστασιν δελφίνου. 8) Έν τώ Βρετανικώ μουσειώ δίσκος χαλκούς, άνευ γλυφών ή παραστάσεων οϊωνδήποτε, βάρους 10 άγγλικών λιτρών και 9 ούγγιων.

Οί πλείστοι όμως τών δίσκων τούτων ήσαν πιθανώς άναθηματικοί, ώς και ο υπό του Πανσανίου μνημονεύμενος δίσκος του Ίφίτου, ο φέρον άναγεγραμμένην την έκχειρίαν τών μετεχουσών του Όλυμπιακού άγώνος πόλεων. Έν τούτοις άλλη τις μαρτυρία του Πανσανίου αναφέρει τρεις δίσκους καταθεμένους έν τώ θησαυρώ τών Σικωνίων, ούς εισεκόμίζον εις τό άγώνισμα του πεντάθλου.

Ο δίσκος έβάλλετο κατά μήκος, ένίκα δ' ο μακρότερον βαλών. Τινές ισχυρίζοντο ότι έβάλλετο και εις ύψος, έρμη-

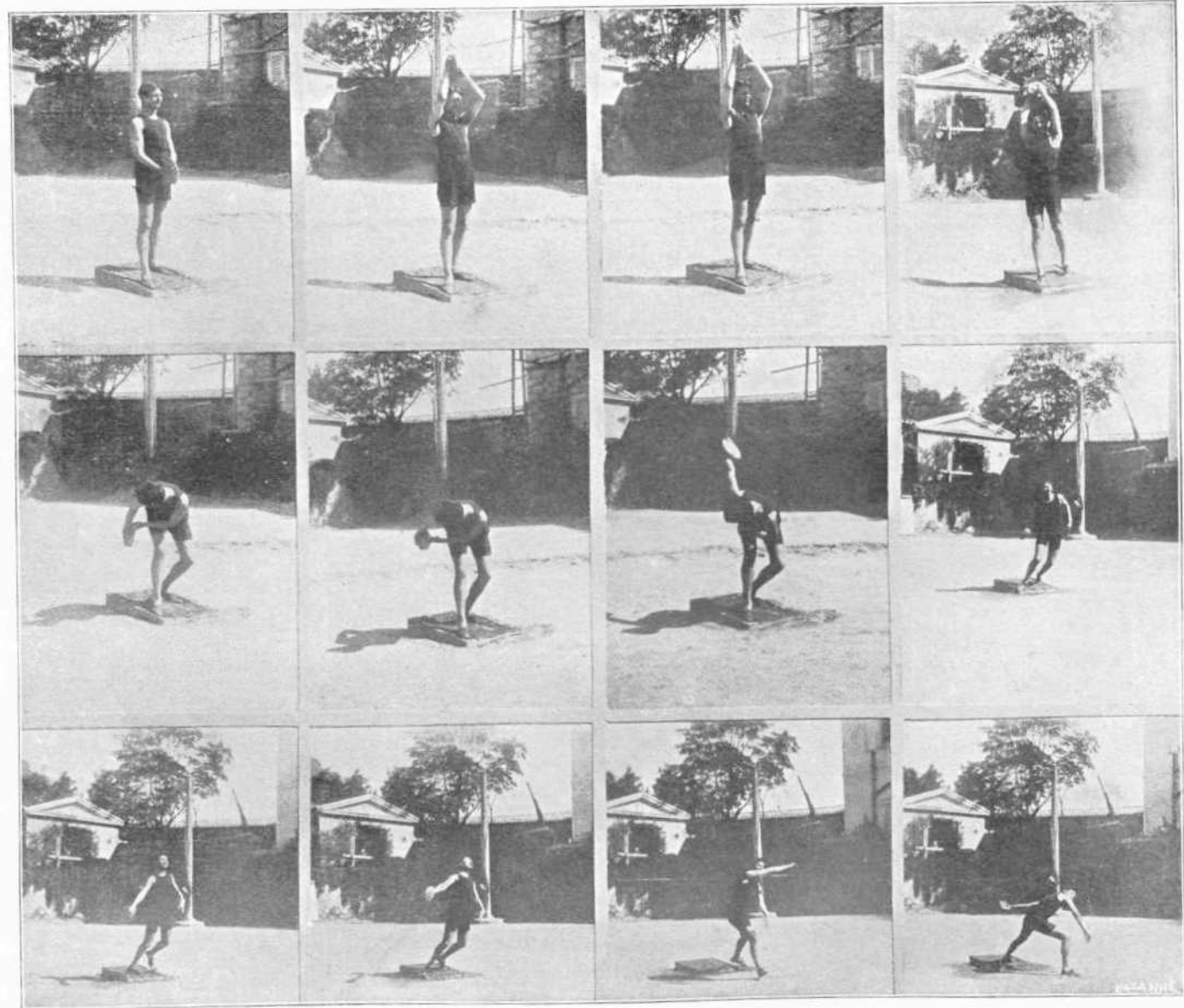
νεύοντες ούτως έτερον χωρίον του Λουκιανού, ένθα φέρεται «έγώ μόν άνέρρηξα, ώσπερ είώθαμεν, τόν δίσκον εις τά άνω». Άλλά ή φράσις αυτή λέγεται υπό του Απολλωνος, δικαιολογούμενου διά τόν φόνον του Υακίνθου και λέγοντος ότι αυτός μόν έρριψεν ύψηλά τόν δίσκον ώς συνήθως έρριπτον όπως τύχουσι μακροτέρας βολής, άλλ' ο Ζέφυρος καταπνεύσας έφερον αυτόν επί της κεφαλής του παιδός. Η περιοχή άρ' ής έβάλλετο εκάλειτο βαλβίς, τό δε μήκος της βολής εκάλειτο δίσκουρα, και έμμετρείτο από της βαλβίδος, ένθα ο δίσκος έν πρώτη καταφορά ήγγιζε τό έδαφος τό σημεϊον τούτο εκάλειτο σήμα και τέσμα και έσημειούτο διά μικρού βέλους, ήλον ή χάρακος έμπηγνυόμενου επί του έδαφους.

Η βαλβίς ήτο μικρόν εκχωμα γής επί του όποιον εις μόνος άθλητής ήδύνατο να ίσταται, κεκλιμένον πρός τά έμπρός όπως προκαλή έλαφράν του κορμού κλίσιν πρός τά όπίσω, διευκολύνουσαν την Ισορροπίαν του βάλλοντος, κατά τας πρό της βολής κινήσεις. Ο δισκοβόλος άνήρχετο επί της βαλβίδος, φέρον τόν δίσκον δι' οίασδήποτε χειρός. Ο Λατίνος συγγραφεύς Στάτιος λέγει ότι πριν άνέλθη έτριβε πρώτον τόν δίσκον διά της κόνεως, όπως έχη ασφαλέστεραν την λαβήν, και εξήταζε του θά θέση τούς δακτύλους και ποϊον μέρος του δίσκου θά στηρίξη επί του πήχους. Τούτο είναι πολύ πιθανόν, άφού και σήμερα οί δισκοβόλοι προτιμώσι την μη έντελώς λείαν στεφάνην του δίσκου, όπως στερεώνται ασφαλέστερον οί δακτύλοι επ' αυτής. Κατόπιν έλάμβανε τόν δίσκον διά της δεξιάς, στηρίζον Ισχυρώς επ' αυτόν την παλάμην με τούς δακτύλους διεστώτας και έλαφρώς σφίγγοντας την στεφάνην του δίσκου, ύποβοηθών την λαβήν διά της άριστεράς χειρός ύποβασταζούσης εκ της έτέρας πλευράς τό δίσκον, και έφερον ούτως άμφοτέρας τας χειράς έλαφρώς τεταμένας έμπρός. Κατά την

στιγμήν ταύτην είχε τά σκέλη διεστώτα, τό δεξιόν έμπρός σχεδόν τεταμένον, τό δε άριστερόν έλαφρώς κεκαμμένον. Εκείθεν εκτεινών έλαφρώς τόν κορμόν άνέτεινε τας χειράς κρατών άκόμη τόν δίσκον δι' άμφοτέρων τών χειρών έλαφρώς κεκαμμένον ειτα δε φέρον τό βάρος του σώματος περισσώτερον πρός τά έμπρός, στηρίζόμενος κυρίως επί του προβεβλημένου δεξιού σκέλους, έστρεφεν άποτόμως τόν κορμόν δεξιά, καταλειπούσης πλέον της άριστεράς χειρός τόν δίσκον, του δε άριστερού σκέλους στηρίζόμενου μόνον επί τών δακτύλων. Αποστρέφον δε την κεφαλήν πρός την δισκοφόρον επικύπτου επί του Ισχυρώς καμπτομένου δεξιού σκέλους και κυρτών όλον τόν τόν κορμόν έως να υποβλέψη τά πλευρά, έφερε την δεξιάν χειρά τελείως τεταμένην και φέρουσαν τόν δίσκον πρός τά όπίσω και άνω, όσον ή ανατομική του όμοι κατασκευή και ο βαθμός της επικύψεως επέτρεπε, ένφ ή άριστερά έλευθέρα ούσα συνηκολούθει τη όλη του σώματος κινήσει, φερομένη έν άδραναία σχετική μετρο πρό του δεξιού γόνατος και έτοιμη όπως κατά την μέλλουσαν κίνησιν άντιροσπίση μέρος της πρός τά δεξιά προσεμβολής και ασφαλίση ούτω την Ισορροπίαν του δισκοβόλου. Εκείθεν δι' άποτόμιον έντάσεως και στροφής του κορμού πρός τά άνω και άριστερά και συγχρόνως τάσεως τών σκελών έφερον όρημητικώς έμπρός την εις τά όπίσω εις τό άκρότατον εκταθείσαν δισκοφόρον χειρά βάλλον τόν δίσκον, ώσει άνιμών, συνανιστάμενος και κατά Στάτιον συνακολούθων τη βολή.

Η τοιαύτη ήμιν ού μόνον συμφωνεί και προσαρμόζει προς άλλήλας πάσας τας περι δίσκου μαρτυρίας τών άρχαίων και τά περιωσθέντα ήμιν μνημεία, αλλά και μηχανικώς έξετάζομένη είναι ή τελειότερα έν σχέσει πρός τό άποτέλεσμα, ο έστι τό μήκος της βολής.

(Έξ άρθρου του κ. Ι. Χρυσοθή)

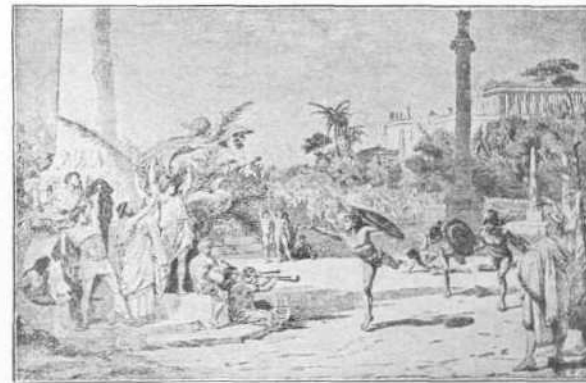

ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΙΣΚΟΒΟΛΙΑΣ

Όπλιτοδρόμοι.

ΑΠΟ ΤΟΥΣ
ΠΑΛΑΙΟΥΣ
ΑΓΩΝΑΣ

Άρις δρομέας.

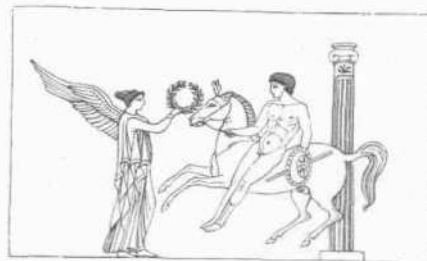
Δισκοβόλος.

Άρχαίος δίσκος.

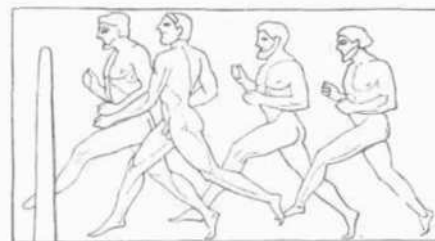
Πάλαισταί.

Ἡ Νίκη στεφανώνουσα ἀθλήτην.

Πύγμα.

Άγών δρόμου.

Η ΣΕΛΙΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠ
Διευθυντής των «Αθηνών»

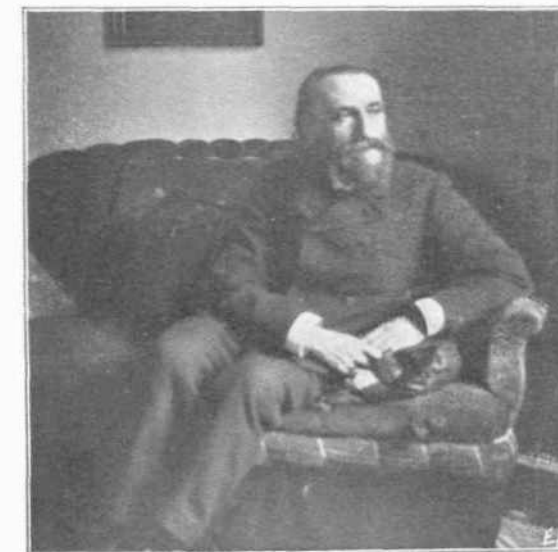
ΒΑ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ
Διευθυντής της «Αεροπόλεως»
(Γελοιογραφία Γαλιάνη)

ΓΡ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ
Διευθυντής του «Σκρίπ»

Δ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ
Διευθυντής του «Νέου Ἀστειος»

Π. ΚΑΝΕΛΙΔΗΣ
Διευθυντής των «Καιρών»

Γ. ΚΡΙΤΗΣ
Διευθυντής του «Χρονογράφου» Πειραιώς

Δ. ΤΣΙΜΠΟΥΚΗΣ
Διευθυντής της «Θεσσαλίας» Βόλου

Ὁ πατρίς Ἑλλάς! Καί τώρα χαρετώ χρονοῦς ἡμέρας
Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων, δρόσιν, κίνησιν ποικίλην
καί σέ βλέπω μέ τοὺς δρόμους ν' ἀποκτῆς ὡς μόνον γέρας
κἂν παράλυσιν τῶν ἄκρων, κἂν κωστίδα, κἂν κήλην.

Καί φρονᾶζει μιὰ φρονή
μέσ στὰ κλέη τὰ μεγάλα:
Μὴν ξεχνᾶς, δρομῶς κλεινῆ,
τοῦ πολέμου τὴν φευγάλα.

Ἐκ τῶν πρώτων τῶν ἀγώνων
τούτη μένει κλέος μόνον,
κι' ὅπως πᾶς πολὺ φοβοῦμαι μήπως πάλιν μᾶς ἀφήσῃς
καί μέ τούτους τοὺς ἀγῶνας τὰς ἰδίας ἀναμνήσεις.

Γ. ΣΟΥΡΗΣ

“ΤΑ ΟΛΥΜΠΙΑ,”

(ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ)

Όταν μετά την ανεξαρτησίαν του Έλληνικού Έθνους ή ελληνική σκηνή ενεφανίσθη τὸ πρῶτον ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸ 1836, τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς εἶχεν ὁ Ἀθανάσιος Σκочиζόπουλος...

Πρώτη φροντίς τῶν «σκαπανέων» αὐτῶν—εἶναι ἡ καθιερωθεῖσα λέξις πρὸς δὴλωσιν τῶν πρωτεργατῶν τῆς ἑλληνικῆς σκηνης, ἴσως διότι ἤρωσαν δρόμον εἰς τὴν ἀνέξειαν!—ἦτο ἡ ἀνεύρεσις τοῦ καταλλήλοτου ἔργου πρὸς ἔναρξιν τῶν θεατρικῶν παραστάσεων...

Ἡ μετὰ φρασὶς, γενομένη διὰ «στίχων ὁμοιοκαταληκτῶν εἰς τὴν ἡμετέραν διάλεκτον» ἐξεδόθη τὸ πρῶτον ἐν Βιέννῃ τῷ 1797. Ταῦτα εἶναι «προλεγόμενα» περὶ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων ἐξηγητικῶν πάντα τὰ κατ' αὐτοὺς τελούμενα ὡς ἑξῆς:

Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες λέγονται τὰ παιγνίδια ταῦτα: Δρόμος, Δίαυλος, Πάλη, Δίσκος, Ἄλμα, Παγκράτιον καὶ Πυγμή.

Δρόμος, εἶναι τὸ τρέξιμον ἀπὸ τὴν μίαν ἄκρην τοῦ σταδίου ἕως τὴν ἄλλην, περὶ ἢ καβαλά, ἢ μὲ τὸ ἀλογάμαξον.

Δίαυλος, νὰ γυρῆσιν ὁ ἀθλητὴς τρέχοντας ἀπ' ἐκεῖ ὅπου ἐκίνησε.

Πάλη, νὰ ρίψῃ τὸν ἀντίπαλόν του κατὰ γῆς.

Δίσκος, τὸ ρίψιμον τοῦ λιθαρίου, ἢ τῆς ἀμάδας.

Ἄλμα, νὰ πηδήσῃ ταῖς τρεῖς.

Παγκράτιον, νὰ ἔρχεται τρέχων ἀντικρὺ τοῦ ἀντιπάλου μὲ τὸν γρόθον σηκωμένον, καὶ πλησιάζοντας, νὰ σηκώσῃ καὶ τὸ δεξιὸν ποδάρι, καὶ ἢ νὰ τὸν κλωτσήσῃ ἢ νὰ τὸν ὠθήσῃ μὲ τὸ γόνυ, νὰ τὸν κτυπήσῃ καὶ μὲ γρόθον ἐν ταυτῷ, διὰ νὰ τὸν ρίψῃ κατὰ γῆς.

Πυγμή, νὰ συναντικτυποῦνται

οἱ δύο ἀντίπαλοι μὲ τοὺς γρόθους ἰστάμενοι, ἕως νὰ ὁμολογήσῃ ὁ ἕνας ὅτι ἐνίκηθη.

Ἐκ τούτων ὁ Δρόμος, ἢ Πάλη, ὁ Δίσκος, τὸ Ἄλμα καὶ τὸ Παγκράτιον, παιζονται μέχρι τῆς σήμερον εἰς τὴν Θεσσαλίαν καὶ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

Ὅτι οἱ ἀγῶνες ἐπανηγοῦντο ἀπὸ τοὺς προπάτοράς μας καθὲ πέρμπρον χρόνον, (ὄθεν καὶ Ὀλυμπιάς ἢ πενταετηρίς) εἰς τὴν πόλιν Ὀλυμπίαν (λέγεται τὴν σήμερον Σταυρός) κεκλιμένη εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Ἄλφειου (Ρουφιᾶ) ποταμοῦ, εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Ἡλίδος εἰς τὸν Μορέαν.

Μετ' ὃ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀπερίτου ὕψους ὁ Βελενστελεὺς παραθέτει τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἔργου ὡς ἑπεται:

Κλησθένης ὁ Βασιλεὺς τῆς Σικανῶνος, (λέγεται τώρα Βασιλικά, κεῖται δὲ εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον) θέλωντας νὰ ὑπανδρεύσῃ τὴν περίφημον διὰ τὴν ὀραϊότητά της κόρην τοῦ Ἀριστέαν, μὲ Βασιλέως υἱόν, ὅπου νὰ ἐνίκησεν εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας, ἐκήρυξε τὴν ἀπόφασίν του, ἐουνάχθησαν ἐπὶ τοῦτο πανταχόθεν συζητηταί, ἐν οἷς καὶ Λυκίδας, υἱὸς τοῦ Βασιλέως τῆς Κρήτης, ἐλθὼν εἰς περιήγησιν διὰ νὰ ληρομνησῇ τὸν ἔρωτα ὅπου εἶχε συλλάβῃ περὶ τῆς Ἀργήνης Κρητικῆς ἡγεμονίδος παρὰ βουλήν τοῦ πατρὸς του, φίλος εἰλικρινῆς τοῦ Μεγαλέως εὐγενοῦς Ἀθηναίου, ὡς λυτρώσας τὴν ζωὴν του κινδυνεύουσαν εἰς Κρήτην ἀπὸ ληστῶν. Ὁ δὲ Μεγαλεὺς ὑπάγει ἐκεῖ ἀτελιζόμενος, ὅτι δὲν ἤμπορεῖ ν' ἀποκτήσῃ ἑξ αἰτίας τοῦ πατρὸς του τὴν ἐρωμένην τοῦ Ἀριστέαν φλογίζομένην δι' αὐτόν.

Ἡ Ἀργήνη ἀτηλιζομένη διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν, ἔρχεται νὰ ζῆσθαι ἀγνώριστος εἰς τὴν Ἡλίδαν ἐπ' ὀνόματι Λυκοῦ Βοσκοπούλας ἢ Ἀριστέα περιδιαβάζουσα, τὴν βλέπει, τὴν ἀγαπᾷ καὶ συναντικτυποῦνται τοὺς ἑσπῶτας τῶν.

Ὁ Λυκίδας χάνοντας καθὲ ἐλπίδα ἀνευρέσεως τῆς Ἀργήνης, νομιζόντας τὴν εἰς τὴν Κρήτην, ἐκθαμβοῦται εἰς τὴν Ὀλυμπίαν ἀπὸ τὰ κάλλη τῆς Ἀριστέας, τιρώσεται ἐγκαρδίως καὶ μὴ ὄντας ἐξησκημένους εἰς τοὺς ἀγῶνας παρακαλεῖ τὸν Μεγαλεὺς ἐπιστρέψαντα ν' ἀγωνισθῇ ἀντ' αὐτοῦ ὡς Λυκίδας διὰ νὰ τῷ τὴν ἀποκτήσῃ, οὗτος δυσφορῶν χωρὶς νὰ εἰπῇ τίποτε κατὰ τοῦ φίλου του, δι' εὐγνωμοσύνην ἀγωνίζεται, νικᾷ καὶ λαμβάνει εὐχαριστίας πᾶσι αὐτοῦ διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ὀραίας, ἀγνοοῦντος ὅτι ὁ Μεγαλεὺς ἦτο παλαιότερος ἡγαπημένος ἑραστής τῆς. Ἡ Ἀριστέα εὐφραίνεται, ὅτι θὲ νὰ ἀποκτήσῃ τὸν περιπόθητόν της νικητὴν, αὐτὸς ἀθμεῖ διατὶ θὲ νὰ γίνῃ κτήμα τοῦ φίλου του, θυσιάζει μὲ ἀδμηνίαν τὸν ἔρωτά του εἰς τὴν φιλίαν, καὶ πίπτει εἰς τὸν Ἄλφειον νὰ πνιγῇ, ὁπόθεν σαγηνεύεται κατὰ τύχην ἀπὸ τοὺς ἄλιεις καὶ ἀναζῆ—μανθάνει τὸ συμβάν ἢ Ἀργήνη, τρέχει πρὸς τὸν Λυκίδαν, γνωρίζεται, φανεροῦται τὸ δόλιον στρατήγημά του περὶ

Η ΠΡΟ ΤΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ ΚΟΙΤΗ ΤΟΥ ΙΙΣΣΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΦΗΜΟΝ ΠΑΝΟΡΑΜΑ (Σχεδιαγράφημα Στεφάνου Ξενοπούλου)

ΑΙ ΠΑΛΑΙΑΙ ΑΘΗΝΑΙ.— ΔΡΟΜΙΚΟΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΛΙΝ (Σχεδιαγράφημα Στ. Ξενοπούλου)

ΑΙ ΠΑΛΑΙΑΙ ΑΘΗΝΑΙ.— ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΤΖΑΜΙ (Σχεδιαγράφημα Στ. Ξενοπούλου)

τῶν ἀγώνων, ἐμβάλλεται εἰς φυλακὴν καὶ καταδικάζεται εἰς θάνατον. Ὁ Μεγαλεὺς ζῆτει ν' ἀποθάνῃ ἀντ' αὐτοῦ, ἢ Ἀργήνη ὁμοίως, δὲν εἰσακούονται, καὶ τέλος ἐπάνω εἰς τὴν στιγμὴν τῆς θανατηφόρου ποινῆς γνωρίζεται ὁ κατάδικος ὡς υἱὸς τοῦ Κλησθέους καὶ ἀδελφὸς τῆς Ἀριστέας.

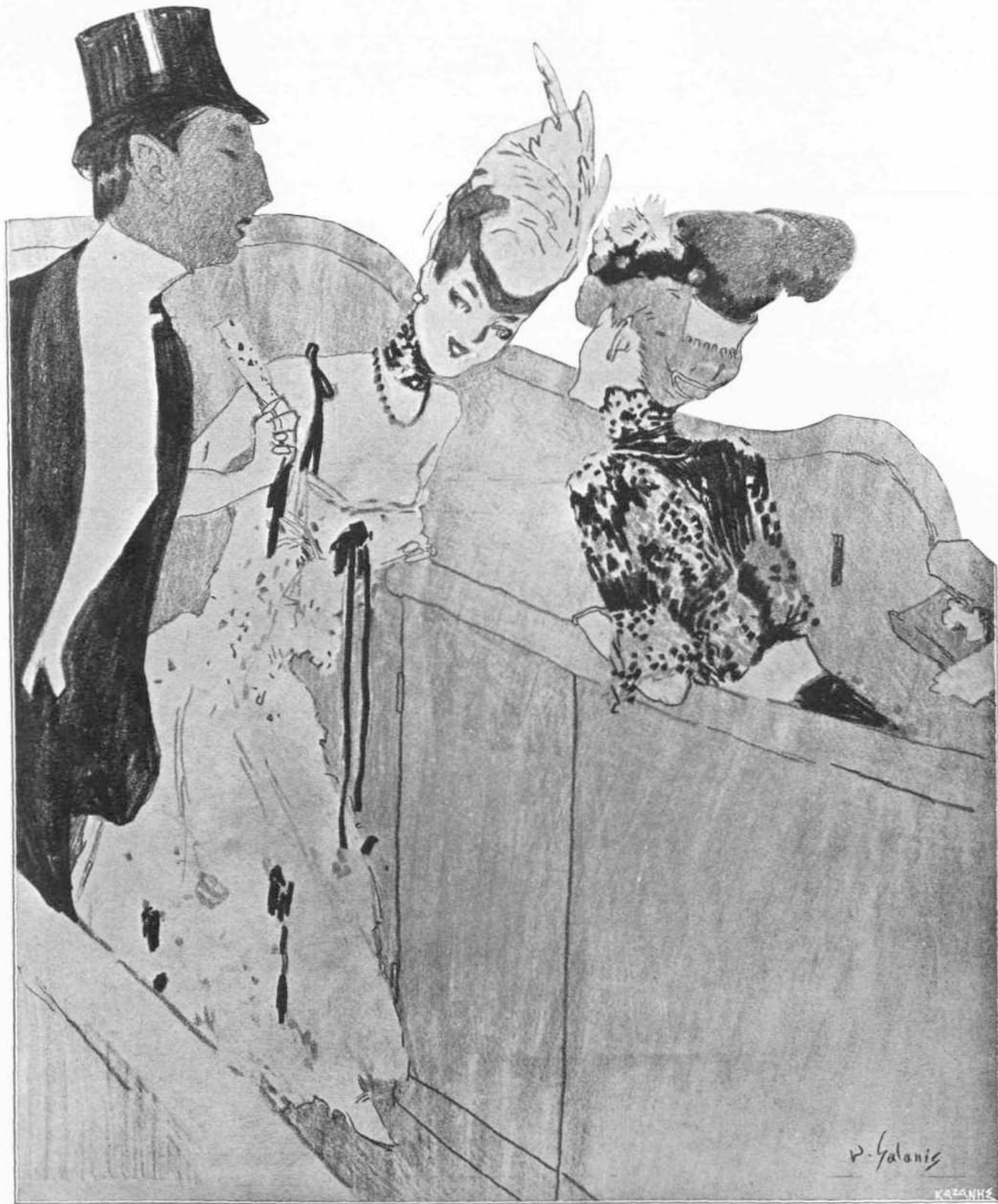
Πῶς μετέφρασεν ὁ Ρήγας δηλον ἐκ τοῦ ἑξῆς ἀποσπάσματος ὅπερ παραθέτομεν ἐκ τῆς πρώτης πράξεως τοῦ δράματος.

ΣΚΗΝΗ ΟΓΔΩΝ ΜΕΓΑΚΛΗΣ ΚΑΙ ΛΥΚΙΔΑΣ

- M. — Λυκίδα.
A. — Φύλε.
M. — Ἐφθασα, νὰ ὀποῦ ἦλαθα, σιάσου.
A. — Τελείωσες;
M. — Ἀδθέντα, ναί, κατὰ τὸ θέλημά σου.
Eἰς τὸν ναὸν μὲ τοὺς λοιποὺς συνεπαρουσιάσθη Λυκίδαν μὲ ἐγνώρισαν καὶ οὕτως ὀνομασίασθη.
Μετὰ μικρὸν δὲ ἀπ' ἐδῶ προσμένον νὰ κινήσω, εἰς τὸν ἀγῶνα ἀντὶ σοῦ γενναίως νὰ ἀθλήσω.
Ὅποτε ποῦ νὰ δοθῇ λοιπὸν τῆς μάχης τὸ σημεῖον, νὰ γίνῃ ἢ συνάθροισις τῶν ἀντιπολεμίων, κάμε μοι τὴν διήγησιν, εἰπέ μοι τὴν αἰτίαν: πρὸς τί τὴν ἐλεπόνησας αὐτὴν τὴν τεχνουργίαν;
A. — Ὡ! ἀν νικήσῃς, Μεγαλεῖ, καὶ κρύψωμεν τὸν δόλον, ἤξευρε πῶς τοῦ ἔρωτος αὐτὸ τὸ κράτος δόλον, ὄλον του τὸ βεσιλίειον δὲν ἔχει ἄλλον ἔνα εὐτυχισμένον ἑραστὴν ὁμοίον ὡς ἐμένα.
M. — Εἰς τί;
A. — Ἐν κάλλος θανατοῦ θὰ λάβῃ εἰς βραβεῖον ὁποῖος ἐγκαρτῆς γενῆ ἄθλων τῶν Ὀλυμπίων.
Καθὼς τὴν εἶδα, ἀναψα, ξεῖνα πληγωμένους εἰς τοὺς ἀγῶνας δὲ αὐτοὺς μὴ ὦν γεγνημῶνος...
M. — Καταλαμβάνω, θὰ εἰπέεις ἐγὼ νὰ προσπαθῶ ν' ἀντιπαλεύσω διὰ σέ, νὰ σέ τὴν ἀποκτήσω;
A. — Καὶ ζήτησόν με ὕστερον, ἀν τὸ θελήσῃς μόνον, τὸ αἶμά μου, τὸ εἶναι μου, τὸν ἰδιὸν μου θρόνον. Ἀγαπητέ μου Μεγαλεῖ, ὅλα αὐτὰ σέ τάζω. Καὶ οὔτε ἀμοιβὴν σωτὴν σχεδὸν νὰ λογιᾶζω.

M. — Δὲν κάμουν χρεῖα, πρίγκριπε, τόσα παρανιήσεις, καὶ ὕποσχέσεις μέγισται διὰ νὰ καταλειπῆς, ἕνα σου δοῦλον εὐπειθῆ, φίλον ἐμπιστευμένον, εἰς τὰς εὐεργεσίας σου καθυποχρεωμένον. Τὴν ἐνθυμοῦμαι τὴν ζωὴν ποῦ εἶχες μοι χαρίσει. Τὴν σύζυγον ὅπου ποθεῖς θέλεις τὴν ἀποκτήσει. Εἰς τοῦτο σὲ ὑπόσχομαι χρηστάς ἐλπίδας μάχης, δὲν εἶμαι ἀσυνήθιστος, ἢ ἀπραγματοῦς τῆς μάχης. Εἰς τὴν παλαιστραν Ἡλίδος, θεάτρον εἰς τὸ χῶμα πολὺν ἰδρωτὰ ἔχουσε τὸ ἰδιὸν μου σῶμα: ὁ στέφανος τῶν νικητῶν, ἢ ἀγριοελαία, δὲν θέλει γίνῃ εἰς ἐμὲ πρώτη στολὴ καὶ νέα. Ποτὲ τόσην ἀσφάλειαν, ἔτοιμος νὰ ἀθλήσω, δὲν ἔλαβα ὡς σήμερον, πῶς ἔχω νὰ νικήσω. Μετὰ τοῦ πόθου τῆς τιμῆς, τὰ κέντρα τῆς φιλίας σήμερον κάμουν αὐξήσιν τῆς πρώτης μου ἀνδρίας. Τὸ ἔργον φανταζόμενος ἀπὸ τοῦ νῦν ἀσθμαίνω, θαρρῶ πῶς εἰς τὸ πάλασμα ἄρχισα νὰ ἐμβάιω, θαρρῶ ὅτι πλησίον μου τοὺς ἀντιπάλους βλέπω, πῶς εἰς τὰς χεῖρας ἤλθομεν, καὶ πῶς τοὺς ἀνατρέπω, πῶς ἀπὸ τὸν κωνιορτὸν τὸν τόσον παλαιωμένον, ἐκ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν τὸ σῶμα μου γεμάτον, ὄλοι οἱ περίξ θεαταὶ ἐθαμβοῖ με κτυπᾶζουν, ὄλοι κροτοῦν τὰς χεῖρας τῶν καὶ μὲ ἐγκωμιάζουν.

Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω γραμμῶν, σημειοῦμεν ὅτι ἡ μετάφρασις τοῦ Ρηγῶς (οὗτω θέλει τὴν γενικήν τοῦ ὀνόματός του ὁ ἴδιος μεταφραστής, ὡς φαίνεται ἐκ τινος σημειώσεως ἐν σελίδι 8 τῆς μεταφράσεώς του) ἐδόθη ἀπὸ σκηνης τὸν Μάιον τοῦ 1836 καὶ ὅτι τὰ κείμενα τοῦ δράματος πρόσωπα ὑπεδέθησαν οἱ ἑξῆς: Τὴν μὲν Ἀριστέαν καὶ Ἀργήνην, ἐλλείπει γυναικῶν, αἵτινες μολὶς μετὰ τὸ 1841 ἔκαμαν τὴν ἐμφανίσιν των ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς σκηνης, ὁ Δῶτης καὶ Γιαννιώτης κατόπιν ἠρωϊκοῦ ξυριόματος τοῦ μυστακῶν των, τὸν δὲ Μεγαλεὺς καὶ Λυκίδαν ὁ Δεσποτόπουλος καὶ ὁ Μπίστας «διαρκῶς χειροκροτοῦμενοι καὶ ἐπευφημοῦμενοι ὑπὸ τοῦ πλήθους τὸ ὅποιον δύο δολοκλήρους ὥρας πρὸ τῆς ἐνάξεως τῆς παραστάσεως (!) εἶχε συγκεντρωθῆ ἐκεῖ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτων» ὡς σημειῶ ὁ χρονογράφος τῆς ἐποχῆς.

ΚΑΘΑΡΙΣΜΕΝΟ ΦΡΑΚΟ. — Chic type! Μυρίζει μπενζίνη χωρίς άλλο έχει και ότομομπιλ.

Οι Λεοντιδείς ιδιοκτήται αυτοκινήτων εις τὸ Παρίσι διακρίνονται ἀπὸ τὴν βαρεῖαν ὁσμὴν βενζίνης τὴν ὁποίαν ἀναδίδουν τὰ ἐνδύματά των. Αὐτὸ ἐπέκρινε τὸν χαιδευμένον τοῦ Παριανοῦ τέκνον καλλιτέχνην κ. Δ. Γαλάνην, τὴν ἀνωτέρω γελοιογραφίαν, πλήρη Παριανοῦ χιοῦμοσ, τὴν ὁποίαν ἔδωκε διὰ τὴν «Ἐβδομαγραφημένην» πρὶν δημοσιευθῆ εἰς τὴν Παριανοὴν ἡμερῖδα, δι' ἣν προορίζεται.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΞΩ
ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΝ

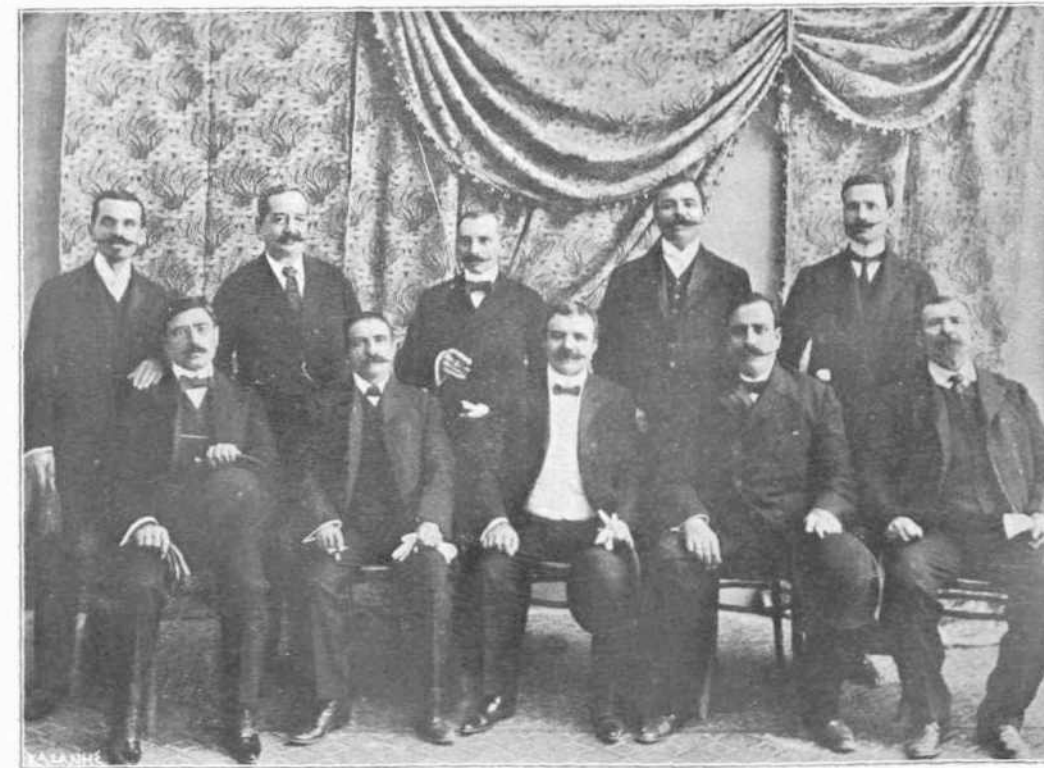

Ε. ΜΠΕΝΑΚΗΣ

Ο ΚΟΛΟΣΣΟΣ ΤΩΝ ΞΩΡΕΜΗ-ΜΠΕΝΑΚΗ ΚΑΙ Σ^ΑΕ, ΠΡΟΣ ΕΚΚΟΚΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ΒΑΜΒΑΚΟΣ
ΕΝ ΚΑΦ-ΕΛ-ΖΑΓΙΑΤ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

(Ἡ ἐπὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Νικολίου Α. Σαρφῆ Ἀτμομηχανὴ αὐτῆ, σπουδαιότατη πασῶν τῶν κατὰ τὴν Νεολόγγρον γῆν, ἐπέχθη ἐσχάτως εἰς τὸ συσταθὲν ἐπι μέρη Trust ἐπὶ τὴν ἐπωνυμίαν «The Egyptian cotton-Ginner's Association Ltd».

ΟΙ ΣΤΥΛΟΒΑΤΑΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῶ.

- 1) Ν. Βολανόπουλος, διευθυντὴς τοῦ Ἐμπ. Οἴκου Γ. Γ. Δρόσος καὶ Σα.
- 2) Ὁδ. Καβαδίας, γραμματεὺς τῆς ἐν Χατζοῦμ Κοινότητος.
- 3) Γ. Δραγομάνος.
- 4) Ἄγγ. Καλάτος, πρόεδρος.
- 5) Η. Καβαδίας.
- 6) Κ. Γρίβας, ἐπίτιμος πρόεδρος.
- 7) Γρ. Κυριαζής.
- 8) Π. Ν. Λοῦζος, ἀντιπρόεδρος.
- 9) Σ. Νινολάσης, ἰατρός.
- 10) Χ. Ζάλλας.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑΙ ΧΩΡΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

ΟΙ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

(Όδηγία πρὸς τὸν γελοιογράφον ὁ ὁποῖος... δὲν τὰς ἐξετέλεσε)

Άλμα.—Άθληταὶ οἱ διαβάται τῶν ἀθηναϊκῶν ὁδῶν, οἱ ὁποῖοι πηδοῦν λάκκους μὲ νερά, καταπακτὰς ἐπογείων, κάσσεσ ἐμπορευμάτων. Νικοῦν οἱ πολιτευόμενοι, οἱ ὁποῖοι πηδοῦν ἀπὸ τοῦ ἐνὸς κόμματος εἰς τὸ ἄλλο μετὰ φορᾶς ἢ ἄνευ φορᾶς πολ- λὰ φορὰς ὅμως.

Η ἐξήγησις τῆς καρικατούρας ἡ ὁποία... δὲν ἐσχεδιάσθη.—Τὸ νομοσχέδιον, κύριοι, τῆς Κυβερνήσεως εἶνε σωτηρία ἀληθῆς τοῦ τόπου καὶ πρέπει νὰ ἀνεγερθῆ ἀνδρεία εἰς τὸν Πρωθυπουργόν. (Ἐπειτα ἰδιαί- τέτως): Ἐκεῖνος ὁ τελωνοφύλαξ διατὶ δὲν διορίσθη;—Μά... (Τὴν ἐπο- μένην).—Ἀπέδειξα χθὲς τὸ δόλεθρον τοῦ νομοσχεδίου. Ὁ κ. Πρωθυπου- ργὸς ὢν ἀληθῆς προδότης τοῦ ἔθνους, σὰς βεβαίω διὲν εἶδα ποτὲ τοιαύτην περιφρόνησιν πρὸς τὴν πολιτικὴν ἀξιοπρέπειαν. (Άλμα εἰς ἦρος... ἀσυντάξιας δυσθεώρητον).

Διοκοβολία.—Ὁ σχεδιαστὴς θὰ παραστήσῃ ἐπίτροπον Ἐκκλησίας ἢ μέλος Ἐπιτροπῆς τινὸς πρὸς συλλογὴν ἐράνων. Ἀτὰ εἰς τὸ ἦμισον τῆς εἰκόνοσ. Εἰς τὸ ἄλλο ἦμισον ὁ Ἐπίτρο- ποσ καὶ τὸ μέλοσ θὰ σχεδιασοῦν κτίζοντεσ σπῆτι. Εἶνε τὸ κατ' ἐξοχίην ἑλληνικὸν ἀγώνισμα καὶ οἱ νικηταὶ ἀπολαοῦν μεγίστησ τιμῆσ καὶ ὑπολήψεωσ εἰς τὴν κοινωνίαν.

Λιθοβολία.—Άθληταὶ οἱ διαδηλωταὶ. Νικῶνται κατὰ κρά- τοσ τὰ κεφάλια τῶν ἀντιθέτων, τὰ τζάμια τῶν φαναριῶν καὶ ἡ ἔφιπποσ περίπολοσ.

Σφαιροβολία.—Ὁ σχεδιαστὴς θὰ προσέξῃ νὰ μὴ παρα- στήσῃ μονομαχίαν νεωτέρων Ἑλλήνων. Θὰ σχεδιάσῃ μίαν οἰανδήποτε ἑλληνικήν συζήτησιν εἰς τὴν Βουλὴν, εἰς τὴν Ἰα- τρηαὴν Ἐταιρίαν ἢ εἰς καπιλεῖον.

Άρσισ βαρῶν.—Διὰ τῆσ μιάσ χειρὸσ: Ὁ σύζυγοσ ὑπερύ- ψηλοσ, ἡ σύζυγοσ βραχυσώμοσ, ἀλλ' ἐπιμένονσα νὰ βγαίην ἀργαῖε μὲ τὸ ἔτερον ἦμισὸ τῆσ. Δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν: Ὁ σύζυγοσ ἀγωνίζεται καὶ ἐδῶ. Προσπαθεῖ νὰ σημάσῃ λογα- ρισμοὺσ τοῦ ἐμποροῦ, τῆσ μοδιόστρασ, τῆσ κατελλοῦσ, τοῦ γαλατᾶ, ψωμά, μπακάλη. Νικᾷ ἕνασ οἰκογενειακόσ φίλοσ δαν- δῆσ μὲ ἐστριμμένον μύστακα ὅστικ ὅμωσ δὲν στεφανῶνεται.

Πάλη.—Δέκα χιλιάδεσ Ἑλληνεσ ζητοῦν μίαν θέσιν. Ἐθλο- φῆτεσ ὁ ἑλληνικόσ προῦπολογοισμόσ. Οἱ ἡττημένοι ἐπικρίνοντ τὴν Ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆσ Κυβερνήσεωσ.

ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΛΟΓΕΡΗ
Καθηγήτρια τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν.

Βάδην.—Ἐν τηλεγράφημα διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τηλεγρα- φείου εἶνε ὁ νικητῆσ.

Διελκυστίνδα.—Αἱ ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδεσ τραβοῦν ἕνα ἀνα- γνώστην. Νικητῆσ, ἐκεῖνοσ ὁποῖοσ γράφει τὰσ περισσοτέρασ ὀνομαστικὰσ ἀπολύτωσ. Ἐπαθλὸν: 5 λεπτά, ὀβολόσ.

Κολύμβησισ.—Ὁ ἀθηναῖοσ προσπαθεῖ νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ ἕνα πελοδορῶμιον εἰς τὸ ἄλλο ἢ νὰ πλησιάσῃ ἕνα ἀρχαῖον μνη- μεῖον. Εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν πρέπει νὰ φράξῃ τὴν ρίνα του. Εἰς τὸ μακροβούτι νικοῦν συνήθωσ οἱ ταμίαι τοῦ Κράτουσ.

Ποδοσφαίρησισ.—Γύμνασμα σιγνότατον εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ τὸν οἰκογενειακὸν βίον, ὅταν ὁ μπαμπὰσ θυμῶνεῖ. Ὁ σχε- διαστὴσ θὰ παραστήσῃ ἕνα Πρωθυπουργὸν καταναλώνοντα ἀπὸ τὴν κλίμακα τῶν Ἀνακτόρων καὶ ἕνα πέλμα εἰς τὸ ἐπάνω μέρος τῆσ κλίμακοσ. Νικᾷ ὁ ἀντίταλοσ τοῦ Πρωθυπουργοῦ.

Ὀπλομαχία. (Άγὼν ξίφουσ καὶ σπάθησ).—Δύναται νὰ παριστανθῇ διὰ μιάσ δεσποινίδοσ ἀγωνιζομένησ νὰ σαγηνεύσῃ ἕνα ἀνθυπολογαγόν ἢ δι' ἐνὸσ ἀνθυπολογαγοῦ κροτοῦντοσ τὸ τὸ ξίφος του κάτω ἀπὸ ἕν παράθυρον. Ὁ νικητῆσ στεφανῶ- νεται ἐδῶ.

Δρόμοσ.—Ἐνασ τραπεζίτεσ ὁ ὁποῖοσ ἐπώλεῖ προμέσασ, μίαν δεσποινίδα ἢ ὁποία βλέπει ἕνα πλούσιον γαμβρόν, ἕνασ δανδῆσ βλέπων τὸν ράπτῃν του καὶ ἕνασ ὁμογενῆσ βλέπων ἀντιπρόσωπον ἐφημερίδοσ εἶνε οἱ ἀθληταὶ. Εἰς ὅλασ αὐτάσ τὰσ περιπτώσεσ νικᾷ ὁποῖοσ τρέχει γρηγορότερα.

Μαραθῶνειοσ δρόμοσ.—Ὁ νικητῆσ εἶνε τὸ τμήμα τῶν Δημοσίων ἔργων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, τὸ ὁποῖον ἔχει εἰς τοιαύτην κατάστασιν τὴν ἀπὸ Μαραθῶνοσ εἰς Ἀθήνασ ὁδὸν ὅστικ οἱ Ἐυρωπαῖοι ἀθληταὶ σπαζοῦν τὰ πόδια των καὶ ἔξασφαλίζεται ἡ νίκη εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἐναρρίχησισ ἐπὶ κάλον.—Άγωνίζονται δύο. Ὁ εἰς δν ἀνῆκε ὁ κάλοσ, τὸν ὁποῖον πατᾶ ὁ νικητῆσ, πῖπτει λιπόθυμοσ κραυγάζων. Ὁ νικητῆσ ὑποχρεοῦται νὰ εἰπῃ: pardon!

x.

ΗΡΑ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ
Καθηγήτρια τοῦ Ὁδείου Λόττερε.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ

ΓΝΩΜΑΙ ΠΑΛΙΑΙ ΚΑΙ ΝΕΑΙ

«Η Ἑλλάσ μήτηρ καὶ τροφὸσ τῶν γυμναστικῶν ἀγῶνων ἐν τῇ Πα- νελληνίῳ ἀρχαῖοτητὶ ἀναλαβοῦσα καὶ ἐκτελέσασα αὐτοῦσ καὶ σήμερον μετὰ θάρροσ ὑπὸ τὰ ὄμματα τῆσ Εὐρώπησ καὶ τοῦ νέου κόσμου δύνα- ται νῦν ὅτε ἡ ἐπιτυχία γενικῶσ ἀνομολογήθη νὰ ἐλπίσῃ ὅτι οἱ τιμῆ- σαντεσ αὐτὴν ἔξενοι θέλοσιν ὀρίσῃ τὴν χώραν ἡμῶν ὡσ εἰρηνικὸν ἐντευκτήριον τῶν ἐθνῶν, ὡσ διαρκέσ καὶ μόνιμον πεδίον τῶν Ὀλυμ- πιακῶν ἀγῶνων.»

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ
(Πρὸσ τοὺσ πρώτοσ Ὀλυμπιονίκασ)

«Εἶθε ἡ ἀναβίωσισ τῶν ἄγῶνων νὰ ἐπιρροήσῃ τὰσ σωματικὰσ ἀσκή- σεσ καὶ τὸ ἠθικὸν φρόνημα καὶ νὰ συντέλῃσ εἰς τὴν διάπλασιν νέασ ἑλληνικῆσ γενεάσ ἀξίασ τῶν προγόνων τῆσ.»

Η Α. Υ Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
(Προσφωνῶν τὸν Βασιλέα ἐν τῷ Σταδίῳ κατὰ τοὺσ Ἀ Ὀλυμπιακοὺσ ἀγῶνασ)

«Ἐπεκροτήθη ὁμοφῶνοσ ἡ ἰδέα ὅπωσ οἱ τελεσθησόμενοι ἐφεξῆσ Διεθνείσ Ἀθλητικοὶ ἀγῶνεσ ὀνομασθῶσι τῷ ὀνόματι τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων δι' οὗ ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τῆσ ἀνθρωπότητοσ ἐκλείσθησαν καὶ παρε- δόθησαν εἰς τὴν μνήμην τῶν γενεῶν τῶν ἀνθρώπων αἱ τοιαῦτα γόνιμοι συναθροίσεσ ἐλευθέρων ἀνδρῶν.»

Η Α. Υ Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

«Η λαμπρότησ τῶν ἐν Ἀθήνασ τελεσθέντων πρώτων Διεθνῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων καὶ ὁ ἐφ' ἅπαν τὸν Ἑλληνισμὸν ἀνατιγχεῖσ ἔρωσ πρὸσ τὴν ἀθλητικὴν ἐπιμαρτυροῦν ὅτι τὸ αὐτὸ ἐλεύθερον καὶ ἀνεξάρ- τητον αἶμα τῆσ ἀρχαῖότητοσ διαρρέει τὰσ φλέβασ τῶν σήμερον κατοί- κων τῆσ Ἑλλάδοσ...»

† ΤΙΜΟΛΕΩΝ ΦΙΑΛΗΜΩΝ

«Ὁ μὲν ἀθλητισμόσ θὰ ἐξέλθῃ τῶν ἀγῶνων μέγασ καὶ ἐξευγενισμέ- νοσ, ἡ δὲ διεθνῆσ νεολαία θὰ ἀντίλησῃ τὴν ἀγάπῃν τῆσ εἰρήνησ καὶ τὸ σέβασ τῆσ ζωῆσ.»

ΒΑΡΩΝΟΣ ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ

«Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνεσ μίαν πρέπει νὰ ἔχων σημασίαν: Πὼσ διὰ τοῦ ἀθλητισμοῦ, τῆσ ἰδανικῆσ καθαριότητοσ καὶ τῆσ πλή- ρουσ ὑγείασ καὶ διατητικῆσ σφοδρόσνησ νὰ ἀποκτήσῃ καὶ πάλιν ἡ φυλὴ μᾶσ τὰ ῥόδα τοῦ κάλλουσ καὶ τὴν δάφνην τῆσ ἀκμῆσ.»

Β. ΓΑΒΡΗΛΙΔΗ

«Συμμετέχομεν εἰς τοὺσ ἀγῶνασ τοῦ κάλλουσ, τῆσ εὐκαμψίασ καὶ τῆσ ῥόμησ τοῦ σώματοσ καὶ πολλὰσ στεφανοῦμεθα. Ἄλλ' εἰς τοὺσ μεγά- λουσ ἀγῶνασ περὶ ἐπικρατήσεωσ τῶν ἔθνῶν οὐδέποτε θὰ συναγωνι- σθῶμεν ἐφ' ὅσον ἐν τῇ πολιτικῇ ἡμῶν κόνιστρα ὑστερεῖ ἡ πολιτικὴ ἀρετὴ καὶ ἀφανίζονται οἱ ἀληθεῖσ χαρακτήρεσ.»

ΓΡ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗ

ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΩΝ

Ἄπὸ ὅλα τὰ ἀγώνισματα τὸ τρομερότερον ἦτο τὸ τῆσ πυγμῆσ. Ὡτα καὶ δάκτυλο ἐκόπτοντο, ρίνεσ συνθλιόντο, μορφαὶ ἐγίνοντο ἀγνώριστοι. Ὁ πύκτησ Ὀλυμπιακόσ, ἔχων, κατὰ τὸν σατυρικὸν ποιητὴν, ρίνα γένειον ὡτα καὶ βλέφαρα, τὰ ἔχασε ὅλα λαβὸν μέρος εἰς τὴν πυγμὴν.

Ὅταν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πατρίδα του, ὁ ἀδελφὸσ του παρουσίασεν εἰς τὸ δικαστήριον εἰκόνα του, ὁποῖοι ἦτο πρὸ τοῦ ἀγῶνοσ καὶ ἔπεισε τοὺσ δικαστάσ ὅτι, ὁ ἀντιποιοῦμένοσ κληρονομικὰ δικαιώματα πύκτησ δὲν ἦτον ὁ ἀδελφὸσ του.

Τόση ἦτον ἡ παραμόρφωσισ, ὅστικ οἱ δικασταὶ ἀπεκλήρωσαν τὸν ἀθλητὴν τῆσ πατρικῆσ του περιουσίασ.

Τραγικὸν ὅμωσ εἶνε τὸ πάθημα τοῦ Μίλωνοσ τοῦ Κροτωνιάτου. Ἦτο γέροντ καὶ, ἐπαρῶμένοσ διὰ τὴν ῥώμην του, ἐνέβαλε τὴν πυγμὴν του εἰς ἔηρον δένδρον εἰς σχισμὴν τοῦ ὁποῖοι οἱ ὑλιστομοὶ ἔχων εἰσαγάγῃ σφήνασ.

Τὸ δένδρον ἦνοιξε, ἀλλ' ἔπεσαν αἱ σφήνεσ καὶ ὁ γέροντ ἔπειτα δὲν ἠδύνατο νὰ φῦγῃ. Ἐκεῖ, λέγει ἡ παράδοσισ, τὸν κατέφαγον οἱ λύκοι.

✱

ΠΟΛΥΦΑΓΙΑ ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΩΝ

Εἶχον δυνατοὺσ τοὺσ μῆσ ἀλλὰ καὶ δυνατοὺσ τοὺσ στομάχοουσ οἱ Ὀλυμπιονίκα οἱ ἀρχαῖοι.

Εἶνε γνωστότατοσ ὁ Μίλων ὁ Κροτωνιάτεσ ὁ κομισάσ τὸν ἀνδριάντα του ἐπ' ὀμοῦ. Ὁ Ὀλυμπιονίκησ αὐτόσ ἔτρωγε τρεῖσ ὀκάδασ κρέατοσ καθ' ἑκάστην καὶ τρεῖσ ὀκάδασ ἄρτου, ἔπινε δὲ τρεῖσ καὶ ἡμίσειαν ὀκά- दाσ οἴνου. Εἰς ταῦτοσ τετραετῆσ καταεργάσθη ἀπὸ τὸν δοξασμένον νικητὴν ἐν Ὀλυμπία ἐντόσ μιάσ ἡμέρασ.

Ἄλλοσ ἀθλητῆσ, ὁ Τίτομοσ, διεγωνίσθη μετὰ τὸν Μίλωνα εἰς τὴν πολυφαγίαν καὶ ἐνίκησε καταβροχθίασ ἕνα βούν ὀλόκληρον εἰς ἕν γεῖμα.

✱

ΕΙΣ ΑΣΤΕΙΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΗΣ

Ὁ τίτολοσ ὁ ἱερόσ τοῦ Ὀλυμπιονίκου, ὁ ἐφελαῖον τῶν γενικῶν σεβα- σμῶν ἐπέπρωτο νὰ βεβηλωθῇ, ὅταν ἡ Ἑλλάσ ἐδουλώθη εἰς τοὺσ Ρωμαίουσ.

Ὁ πολὺσ Νέρων, ἀφοῦ ἔπεισε τὸν ἑαυτόν του ὅτι ἦτο ποιητῆσ καὶ μουσικόσ καὶ ἠθοποιόσ ἀφθαστοσ, ἠθέλησε καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ὀλυμ- πιονίκου καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ πέντε χιλιάδασ ἀκολούθων, τῶν Ἀθουστειῶν, οἱ ὁποῖοι μετὰ κιδάρασ καὶ κρόταλα ἔχων προορισμὸν νὰ ἐπειραμοῦν τὸν Ἀυτοκράτορα.

Ὁ ἀστεῖοσ οὗτοσ ἀθλητῆσ ἔλαβε μέρος εἰς τοὺσ ἱππικουσ ἀγῶνασ μετὰ ἄρμα σφοδρόμενον ἀπὸ δέκα πῶλουσ. Τρέχων ἔπεσον ἐξ αὐτοῦ καὶ παρ' ὀλίγον ἐφρονεῖστο. Οἱ θεαταὶ ὅμωσ τὸν ἐπευφήμησαν, οἱ ἀντίπαλοὶ ὀμο- λόγησαν ὅτι ἐνικήθησαν καὶ ὁ Νέρων ἀνεκηρύχθη Ὀλυμπιονίκησ. Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ὁ Νέρων ἐνίκησεν εἰς τὸ τέθριππον πάλων, τέθριππον ἵππων, ἐνίκησεν ὡσ τραγοδόσ καὶ κωμικόσ ἀκόμη.

Ἐφραγε ἀποκομίζων ὅλουσ αὐτοὺσ τοὺσ στεφάνουσ καὶ εἶνε αἱ νίκαι του τὸ ἀξιοσημητότερον συμβάν μετὰ εἰς τὴν λευκὴν καὶ ὀφθαλμὸν ἱστο- ρίαν τῶν Ὀλυμπιάδων.

Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΤΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΣ

Είχε χαθή η Όλυμπία και είχαν κληρωθή από την άμμου του ποταμού τα ερείπια. Θα δέν ενολήθησαν και δέν εξηρανόθησαν.

Είς το 1723, πρώτην φοράν μετά αιώνας, εγένετο η σκέψις να ενεργηθούν ανασκαφαί εκεί.

Ο Βενεδικτίνος μοναχός Βενιάρδος Μονρουζόν έρχομε πρώτος την ιδέα η οποία εύρε θεμιούς υπερασπιστάς.

Η τιμή επεφυλάσσοτο εις τους Γάλλους σοφούς, οι οποίοι ήκολούθησαν τον εις την Ελλάδα σταλέντα στρατόν του Μιζοίνος κατά το 1829 και οι όποιοι προέβησαν εις ανασκαφάς.

Βραδύτερον ο Κούρτιος ενθεουσίασε την Γερμανίαν υπέρ της ιδέας των ανασκαφών, ατίνες υπήρξαν αι τελειότεραι και επιτυχέστεραι.

Εδαπάνησεν δι' αυτός η Γερμανική Κυβέρνησις δύο εκατομμύρια δραχμών και διήρκεσαν περίπου έξι έτη.

Μετ' αττάς συμπληρωματικά ανασκαφαί έφεραν εις φώς τα ένδοξα μνημεία.

ΑΡΜΕΝΙΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΗΣ

Είς τον κατάλογον των αρχαίων Ολυμπιονικών, τον μόνον με έλληνον και έλευθέρου άνόματα κοσμοόμενον, όταν οι άγωνες έξελεσαν, μετά Χριστόν, αναγράφονται και άνόματα ξένα.

Από τους τελευταίους Ολυμπιονίκας εινε και εις Αρμένιος, ο πύκτης Βαρυσδάτης. Ένίκησε περί το 385 μ. Χ. και μετά την νίκην του κατέλαβε τον θρόνον της Αρμενίας.

ΟΙ ΠΡΟΠΑΠΟΙ

ΤΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ ΜΑΣ

Αίωνας πριν η το Στάδιον κοσμηθή με την σπιθηροβόλον λευκότητα του μαρμάρου υπήρχε πάλιν ένας της λατρείας των ωραίων γραμμών και της εφίμης. Ητο χωμάτινον όμως το Στάδιον και τετραγώνον, με τας γύρω επιχωματώσεις χρησιμοποιούσας διά να ίστανται η να κείνηται οι θεαταί.

Η μόνη μηχανική οικονομία του «εγκώματος», κατά τον Παισωνίαν εκ του Σταδίου, ήτον η παρά την κοίτην διασχέτους καθαρού ψυχρού ύδατος διά τούς αθλητάς.

Αργότερα, ο πρωτόγονος αυτός προπάτωρ του Σταδίου εκοσμήθη με λίθινα κατασκευάσματα και ο Λυκούργος καθώρισε διά λιθίνης κρηπίδος την κοίτην.

Αυτό το Στάδιον ήτον ο πρόκαπτος του σημερινού, ο δε πάππος του τούρα αιγληνέτος τουούτου άπεκτησε περιπέλον μαρμάρινα τινά έδωλια, τα όποια κατεσκευάσεν ο Ηράκλειτος και λίθινα κατασκευάσματα διά να συγκρατηώνται αι επιχωματώσεις. Εκτός αττών, το τέως ορθογώνιον σήμα έγινεν ήμικυκλικόν.

Τέλος έρχεται ο πατήρ του τωρινού Σταδίου, το μαρμαροτεκτον, λευκόν, μεγαλοπρεπές Στάδιον του Ηράδου. Αττός ήτον ο άτιμότερος πρόγονος του Σταδίου μας. Ενολήθη και ανλημένον έλαιομηρήθη μέσα εις το σκότος της δουλείας. Έβρισαν εις την ιεράν περιοχήν του αίγες.

Και μετ' αιώνας ολοκλήρους, μετά άγωνα υπέρ έλευθερίας, έν ευγενές τέκνον της Ελλάδος, ο Γ. Αβέρωφ, ίδρυσε το τωρινόν τέμενος των ωραίων σομάτων, της αδελφώσεως των λαών, της ευγενούς άμιλλης ολοκλήρου του κόσμου, μνημείον αφρόδιστου κάλλους, λαμπρον και στύβον έν τη άσπίλω λευκότητι του, μοναδικόν ανά την ύφήλιον.

ΤΑ ΝΕΑ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Από της 25 Μαρτίου επέθησαν εις κυκλοφορίαν τα νέα αναμνηστικά γραμματόσημα των Ολυμπιακών άγώνων, άτινα εβονίζονται έν τη παρατιθέμενη εικόνη. Τού 1 λεπτού παριστάει Απολλώνια δικαστήριον, ληφθέντα έξ άργυρού νομίσματος τετραδράχμου της νήσου Κω του Ε' αιώνος π. Χ., παρ' ήτων δε τείποια και εινε κερματόχρονον. Τών 2 λεπ. φέρει την αήτην παρδάσαν και εινε τείπονον. Τών 3 λεπτων εβονίζετι αήτην ληφθέντα εκ άσηου παλαιστίας εινα δε πορτοκαλλόχρονον. Τών 5 λεπτων φέρει την αήτην παρδάσαν άλλ' εινε φράσιον. Τών 10 λεπτων εβονίζετι την Νισην καθήμενην επί άμφορέος άγωνιστάου, με κηρόκειον εις τας χείρας, ληφθείσαν εκ άργυρού νομίσματος της πόλεως Τερίνης και εινα πορφυρόν. Τών 20 λεπτων εβονίζου τον Ηρωκλία φέροντα επ' όμου τον οφρανον και τον Ατλαντα φέροντα πούς τον Ηρακλία των Έσπερίδων τα μίλη, εκ άρχαίας κερματογραφίας, εινα δε ίάνθινα. Τών 50 λεπτων φέρου την αήτην παρδάσαν άλλ' εινε ένοφρόφραμα. Τών 25 λεπτων εβονίζου πάλιν Ηρακλίου και Άνταίου εκ Έλλ. κερματογραφίας, εινα δε κωανά. Τών 30 λεπτων εβονίζου πυγμάχον, εκ άρχαίου συμπλέγματος εινα δε ίσοάνα. Τών 40 λεπ. εβονίζου τον Δαίμονα των άγώνων της παλαιστίας μεταμορφωμένον εις πτερωτόν νεανίαν κρατούντα άλλ' κροά, εκ άρχαίου κατόπτρου της άμαζούσης Έλληνικής κλλιτεχνίας, εινε δε καστανόχρονον. Της 1 δραχ. εβονίζου δρομείς, εκ κερματογραφίας, εινα δε τερρομέλινα. Τών 2 δρα. φέρου την αήτην παρδάσαν, άλλ' εινα ύόδινα. Τών 3 δρα. έβονίζου δρομείς και εινε κίτρινα. Τών 5 δρα. παριστάου τρεις λαμπαδηδρόμους, της θεαν Νισην και τρεις κελώνιας θυσίαν άγώνων, εκ κερματογραφίας της εποχής της άμής της τέχνης, εινα δε ύπομέλινα κωανόχρονον.

Μετά την έν Πλαταιάς μάχην οι Έλληνες έστειλαν τον Εύχιδαν να φέρη άγνον πύρ εκ Δελφών. Ο Εύχιδας μετέβη εκεί, έβρεξε το πρόσωπόν του εις την Κασταλίαν, έλαβε το πύρ εκ του ίερού και έπανήλθεν εις Πλαταιάς πριν δύση ο ήλιος. Ητοι έν μη ήμέρα διήνησαν 150 περίου χιλιόμετρα. Αλλά μόλις έφθασεν εις Πλαταιάς έξέπνευσεν.

Ο Βοιωτός Λασθένης διήνησε το από Κορωνείας μέχρι Θηβών διάστημα — 30 χιλιόμετρα — άμιλλόμενος με Ίππον άριστον και ένίκησεν. Κατανούν άπίστευτα, άλλ' εινα εξηκριβωμένα.

Ο Β' ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΜΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΑΓΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΝΙΔΩΝ

Η καταπληκτική επιτυχία, ήτις έστειρε τον πρώτον φωτογραφικόν διαγωνισμόν της «Εικονογραφημένης» ένθαρρύνει ήμάς να προκηρύξωμεν και δεύτερον τοιοϋτον κυριών και δεσποινίδων.

Αι σταλησόμενα φωτογραφία θα διαιρεθούν εις δύο κλάσεις: Είς φωτογραφίας κυριών και δεσποινίδων εκ του έσωτερικού και εις τοιαύτας εκ του έξωτερικού.

Εξ εκάστης κλάσεως θα βραβευθούν τρεις φωτογραφία εκ των άριστων εις τας έξης κατηγορίας. 1) Είς την κατηγορίαν της καλλονής. 2) Είς την κατηγορίαν της πόσεως. 3) Είς την κατηγορίαν της εμψύσεως. 4) Είς την κατηγορίαν της άμψίσεως.

Τρεις εκ εκάστης κατηγορίας θα βραβευθούν ή μόν πρώτη διά χρυσοϋ μετάλλιον, ή δεύτερα δι' άργυροϋ και ή τρίτη διά χαλκού, σχεδιασθέντων υπό ειδικού κλλιτέχου.

Αι φωτογραφία των βραβευθησομένων θα δημοσιευθούν εις την «Εικονογραφημένην» έν επιθυμία δε της διαγωνισθησομένης και άνευ του όνόματος ατής ή με ψευδώνυμον.

Την βράβειαν θα ενεργήση επιτροπή εκ κλλιτεχνών και λογίων.

Ο διαγωνισμός λήγει την 20 Ιουνίου.

Είς τον διαγωνισμόν δύνανται να λάβου μέρος και μη συνδρομήτρια της «Εικονογραφημένης».

ΟΔΗΓΟΣ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ

Η έλλειψις Οδηγού πλήρους, εγχερίστον και άκριβούς διά τους ξένους επισκέπτας των Αθηνών και της Ελλάδος, και ή ανάγκη ή επιτακτική τοιοϋτου έφοδίου κατά τους Ολυμπιακούς Άγωνα, κατά τους όποιους μετά των Εθνοπαίων και Αμερικανών και Έλλήνων από πάσης γωνίας γής ήλθον εις τας Αθήνας διά να έπισκευθούν και την Ελλάδα έπεισαν την άριστάσαν «Εκδοτικήν Έταιρείαν Αθηνών» να έγκραυνίσση το έργον της διά της εκδόσεως τοιοϋτου βιβλίου.

Οι ταξειδεύοντες ανά την Εθρώπην ειξεύουσαν κατά τι άξιζει εις Δείκτης (indicateur), εις Οδηγός (guide), έν Δορολόγιον (itineraire), βιβλίον από τα όποια εινε γεμάτα σταθμοί, βιβλιοπωλεία, καπνοπολεία και τα λοιπά κέντρα.

Ένα τοιοϋτον Οδηγόν προσφέρει μετ' όλίγον, διά πρώτην φοράν εις το έλληνικόν κοινόν η «Εκδοτική Έταιρία Αθηνών» κοιμόν, εύχρηστον και πλήρη.

ΑΠΙΣΤΕΥΤΑ

Ο Φάβλος διάσημος άγωνιστής έρριπέ ποτε τον δικον εις 90 ποδών μήκος, επήδησε δε έν τφ άγώνι των Πυθίων εις Δελφούς 55 πόδας. Είς άλλος άθλητής, ο Χίονς, επήδησε 52 πόδας.

Η ΠΡΟΣΩΠΙΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

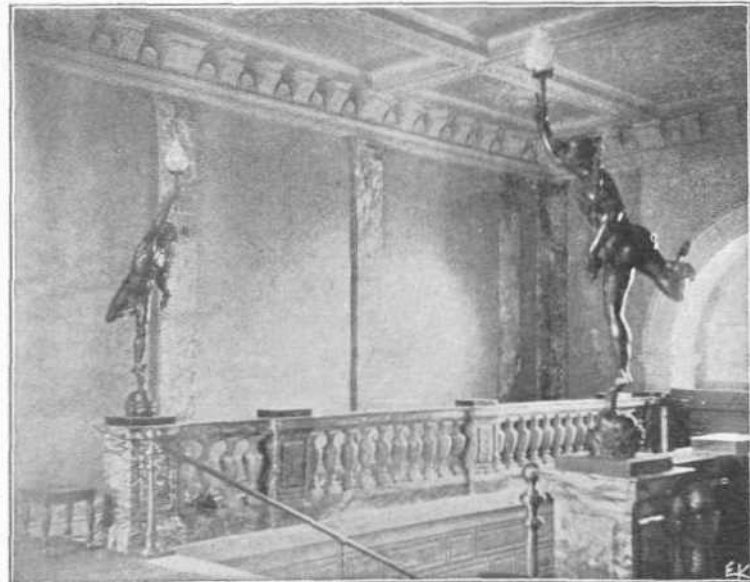
ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρό της πλατείας Λουδοβίκου και έναντι ακριβώς του Δημοτικού θεάτρου ορθούται ολομέγαρον, μεγαλοπρεπές έν τφ όγκω του και τη άσπίλω λευκότητι του το μέγαρον της Έθνικής Τραπέζης και ταύτη εκατέρωθεν τας δύο πτέρυγας του, ώσαν να θέλη να στεγάση υπ' αττάς όλον τον έμπορευόμενον, τον επαγγελματικόν κόσμον.

Πριν το κεντρικόν κατάστημα της Έθνικής άπετέλουν δύο κτίρια συνδεόμενα διά μεγάλης ύαλοσκεπούς γαφύρας, άτινα κατόπιν συνεφενύθησαν και μετεσκευάσθησαν από του 1902 εις τον σημερινόν κωσόν.

Μεγαλοπρεπής πυλών σιδηρόφρακτος ορθούται εις το μέσον ακριβώς της προσόψεως, έσωθεν δε αττού εύρεται μαρμαρινή κλίμαξ άγει εις αναεπιταμένον πρόδομον εκ σιτικού μαρμάρου, μετά στήθαιον το όποιον κοσμούν δύο πτερωτοί Έρμαϊ χάλκιοι ύποβαστάζοντες ανά ένα λαμπτήρα.

Όρατός διάδρομος δεξιά άγει εις τα γραφεία της Διοικήσεως, άπαρτιζόμενα εκ του περικόμμου γραφείου του κ. Διοικητού, των γραφείων των ύποδιοικητών κ. κ. Ι. Βαλαωρίτου και Ι. Ευταξίου και της αίθούσης του Διοικητικού Συμβουλίου. Άλλος διάδρομος από του διαδρόμου της Διοικήσεως άγει εις

Η ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ

Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ

το γραφείον του Πρωτοκόλλου, της γραμματείας, της άλληλογραφίας, το Λογιστικόν τμήμα κλ.

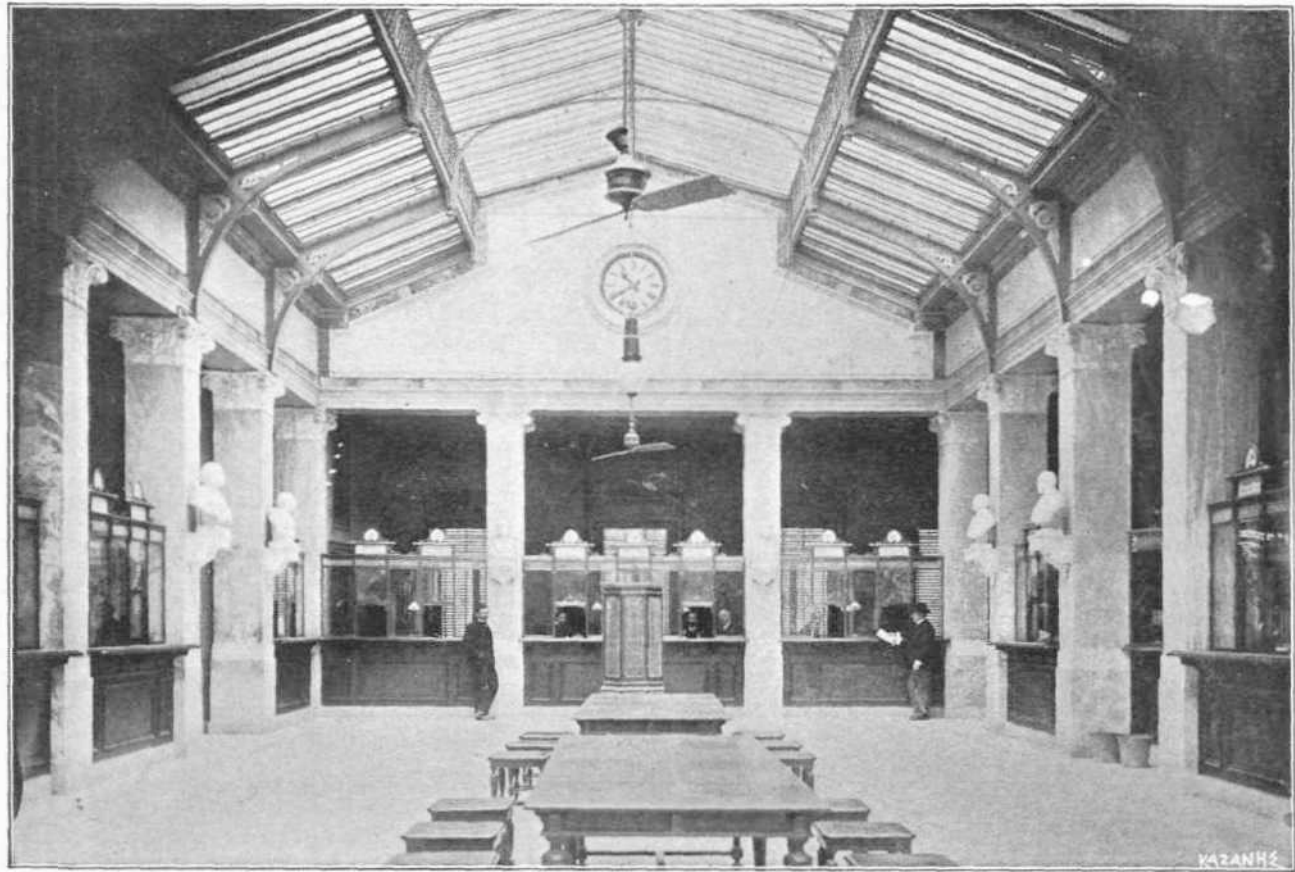
Άριστέρα του κεντρικού προδόμου βραχύς διάδρομος άγει εις την μεγάλην στοάν του Λογιστηρίου, περίε της όποίας παρατάσσονται χαινούσαι αι θυρίδες των διαφόρων τμημάτων και άνωθεν αττών αι προτομαί των κατά καιρούς Διοικητών και ύποδιοικητών.

Κατά την μετασκευήν του οικοδομήματος έλήφθησαν πάντα τα ύπαγορευόμενα προληπτικά μέτρα κατά παντός ένδεχομένου κινδύνου. Το παλαιόν, το μυστηριώδες, το σκολιόν και θολωτόν θησαυροφυλάκειον της Έθνικής άντικατεστάθη υπό οχυρωάτον σιδηρού δοματίου, το όποιον προσάπτει και κατά του πυρός και κατά πάσης επιδρομής λιθοδομή παχυτάτη.

Άλλ' εκτός τούτου διά πάντα κίνδυνον εκ πυρός έλήφθησαν και έντελώς ιδιαίτερα φροντίδες. Έντός του κήπου του Μεγά-

ρον μεγάλη ηλεκτροκίνητος άντλία πλήροι ύδατος εύρυτάτα δεξαμενάς, σύστημα δέ ειδιζόν υδραυλικόν δύναται εις πάσαν στιγμήν νά καταλύση δι' ύδατος διόλκηνρον τὸ μέγαρον.

Τὸ σύνολον τοῦ οικοδομήματος εις τὸ ἄνω πάτωμα τοῦ ὁποίου

ΤΟ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

εἶναι αἱ κατοικίαι τῶν ὑποδιοικητῶν συμπληροὶ ἢ ὀπισθεν τοῦ μεγάρου καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γεωργίου Σταύρου κατοικία τοῦ Διοικητοῦ κ. Στρεῖτ. Ἐπὶ πλέον ὑπόγεια θολωτά, μία κατοικία διὰ τὴν φρουράν τῆς Τραπεζῆς, ἄλλα διαμερίσματα διὰ τοὺς κλητῆρας καὶ ἕνας τελειότατος κλῖβανος διὰ τὴν ἀποτέφρωσιν τῶν ἐφθαρμένων Τραπεζογραμματίων.

Ἐξήκοντα καὶ πέντε διόλκηνρα ἔτη διέρρευσαν ἀφ' ἧς ἰδρυθῆ τὸ πρῶτον πιστωτικὸν ἴδρυμα τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους. Τὴν ἐμπνευσιν ἔσχεν ὁ Ἡπειρώτης Γεώργιος Σταύρου κατὰ τὸ 1841. Μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐν Ἑλλάδι μόλις μετὰ 24 καὶ 30 % ἠδύνατο τις νά δανεισθῆ χρήματα καὶ πάλιν ἀντὶ ἀσφαλεστάτης ὑποθήκης. Τοιαύτη ἦτο ἡ κατάστασις τότε.

Ἡ ἰδέα τοῦ Γεωργίου Σταύρου νά ἰδρυθῆ πιστωτικὸν ἴδρυμα δι' ἑλληνικῶν κεφαλαίων ἐθεωρήθη κατ' ἀρχὰς ὡς χίμαιρα καὶ προσέχρονος κατὰ δυσχερεῖων ἀνυπερβλήτων. Ἐν τούτοις δι' ὑπερανθρώπων ἐνεργειῶν κατάρθωσε δύο σπουδαία κληροδοτήματα, τῶν Καπλιανῶν καὶ Ζωσιμαίων, ἐμπειστημένα παρὰ τῆ

Η ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΤΟΥ Κ. ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ

λιγὰς καὶ τοὺς ὑποδιοικητὰς Κεχαγιᾶν καὶ Βασιλείου ὁ κ. Στ. Στρεῖτ, ὁ πολὺς νομοδιδάσκαλος, ὁ σήμερον πολὺμητις Διοικητῆς, καὶ διαδοχικῶς ὁ Π. Σημηριώτης, Παπαδάσης, καὶ οἱ σήμερον ἐτι διατελοῦντες φιλοπονώτατοι καὶ πολὺτιμοι ὑποδιοικηταὶ κ. κ. Ι. Βαλαωρίτης, ὁ ἀρχαῖος καὶ δόκιμος ὑπάλληλος, καὶ Ἰω. Εὐταξίας.

ξένων τραπεζιτῶν καὶ κεφαλαιοῦχων. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐγκατεστάθη τότε ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους ἔναντι τῶν σημερινῶν γραφείων τοῦ «Σκρίπα», ὁποῦθε βραδύτερον μετεφέρθη εἰς τὸ ἕτερον τῶν δύο παλαιῶν κτιρίων τῆς πλατείας Λουδοβίκου.

Εἰς χιλιάς δραχμὰς εἶχεν ἀρχικῶς ὀρισθῆ ἡ ἀξία τῶν μετοχῶν τῆς καὶ μετ' οὐ πολὺ, χωρὶς νά μεσολαβήσουν χρηματιστικὰ τεχνάσματα, ἡ ἀξία τῶν ἀνηλθῶν εἰς 4,500 δρ. Τοιαύτη ἦτο ἡ ὑπόληψις καὶ ἡ πίστις μετὰ τὴν ὁποίαν περιεβλήθη ἀπὸ τὸν Ἑλληνισμὸν τὸ πρῶτον πιστωτικὸν ἴδρυμά του.

Ὁ Γεώργιος Σταύρος, ὁ ἰδρυτῆς, ἐρημίτισ, καὶ δικαίως, ὁ πρῶτος Διευθυντῆς αὐτῆς, ἀργότερον μετονομασθεὶς εἰς Διοικητὴν καὶ τὴν εἰκόνα του ἔκτοτε φέρον ὅλα σχεδὸν τὰ χαρακτηρισμὰ τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς. Ὑποδιοικηταὶ τότε ἐγένοντο ὁ Ε. Κεχαγιᾶς, ὁ Γ. Βασιλείου καὶ ὁ Μάρκος Ρενιέρης, ὅστις διεδέχθη κατόπιν τὸν Γεώργιον Σταύρον ἐν τῇ διοικήσει τοῦ πρῶτου πιστωτικοῦ ἰδρυμάτος τῆς Ἑλλάδος.

Τὸν Ῥενιέρην διεδέχθη ὁ Παῦλος Καλ-

Βασιλικὸν Ἐπίτροπον ἐρημίτισαν οἱ Φρ. Μακρῆς, ὁ Φραερίτης, ὁ Α. Πετρεῖας καὶ ταμίαι οἱ Τριανταφυλλίδης, Παπακωστόπουλος, Ροβέρτος κ.λ.

Καὶ σήμερον ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἔχει νά ἐπιδείξῃ σεμνυνομένη ἐπὶλεπτον προσωπικόν.

Ἄπὸ τοῦ 1896 μετὰ τὴν σφύρα διόρισιν τοῦ κ. Στρεῖτ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ὀρθοποδοῦσα εἰσέρχεται εἰς στάδιον εὐρυτέρας καὶ ἐνεργητικώτερας διὰ τὸν τόπον δράσεως.

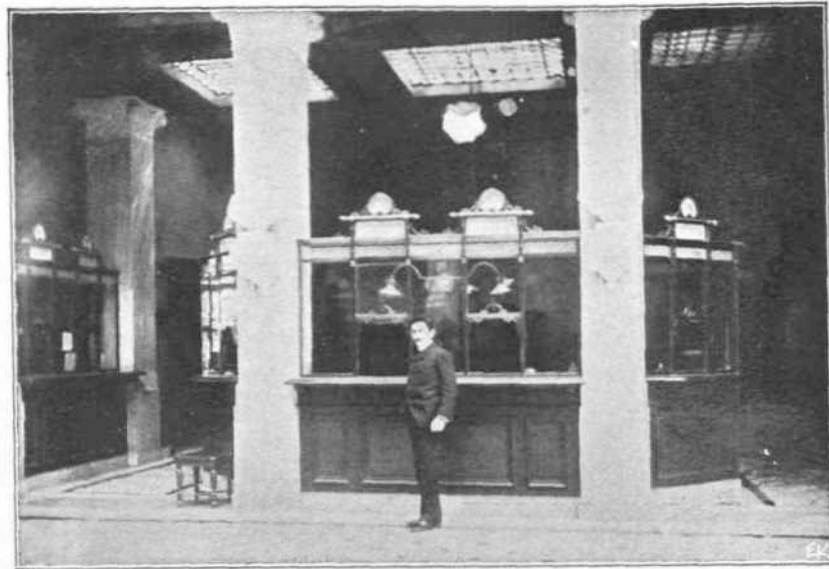
Ὁ Ἰσολογισμὸς τῆς 31 Δεκεμβρίου 1895 ἀνέγραφε ἐνεργητικὸν 250 ἔκ. ἀντὶ ἴσου παθητικοῦ. Τὸ μετοχικὸν κεφάλαιόν τῆς βαθυρδὸν ἠξήθη καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχικῶν πέντε ἑκατομ-

προεξοφλήσεων ἐπὶ τὸ ἐμπορίον καὶ τῆς βιομηχανίας ἐντὸς τῆς 1843 ἐφθάσεν εἰς 2,615,000 δρ. μόνον τῷ 1863 ἀνήλθεν εἰς 16,542,886 δρ., τῷ 1867 εἰς 45,886,000 δρ., τῷ 1871 εἰς 66,453,000 δρ., τῷ 1875 εἰς 90,588,000 δρ., τῷ 1881 εἰς 94,568,000 δρ., τῷ 1882 ὑπερέβη τὰ 100,000,000 δρ., τῷ 1884 ἀνήλθεν εἰς 200,000,000 δρ. Μόνον τῷ 1895 ἔξ ἀνωτέρας βίας περυσίαθη αὐτὴ εἰς 66,306,012 δρ.

Τὰ εἰς τοὺς γεωργικοὺς πληθυσμοὺς ἐνυπόθηκα δάνειά τῆς πρὸς ἀνάπτυξιν ἰδίᾳ τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῷ 1881 ἀνέρχονται εἰς δρ. 44,221,962 καὶ σήμερον εἰς τὸν τελευταῖόν τῆς ἰσολογισμὸν βλέπομεν εἰς δάνεια χρεωλυτικὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ, ἀνοικτοὺς λογαριασμοὺς ἐπὶ ὑποθήκῃ, εἰς ἀπλὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ, δάνεια εἰς δῆμους, λιμένας, γεωργικῆς κ. λ. ἐν ὅλῳ δρ. 110,028,705,76. Πλὴν ὅμως τῶν εἰς ἰδιώτας ἐνκομιδῶν τούτων ἡ Ἐθνικὴ σπουδαίως ἐβοήθησε διάφορα ἄλλα ἰδρύματα δυνάμει τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου τοῦ 1841 νόμου δι' οὗ ἐπιτρέπεται αὐτῇ ἡ ἀγορὰ καὶ πώλησις συναλλαγμικῶν καὶ γραμματίων ἐπὶ καὶ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς. Ἄφ' ἐτέρου διὰ τοῦ αὐτοῦ νόμου ἐπιτρέπεται αὐτῇ νά μετέχῃ ἐταιρειῶν σκοποῦσῶν τὴν ἀνάπτυξιν τῶν παρ' ἡμῖν μέσων τῆς συγκοινωνίας καὶ ἐνίσχυσιν τῆς παρ' ἡμῖν ἐν γένει ἐπὶ κινήτων πίστεως.

Τελευταῖον ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐπετεύχθη ἡ ἐξαγορὰ τοῦ προνομίου τῆς ἐπὶ τῇ συνομολογήσει τοῦ δανείου τῶν 120 ἔκ. ἅμα τῇ προσαρτήσει τῆς Θεσσαλίας διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου νόμου τῆς 16 Δεκεμβρίου ἰδρυθείσης προνομιοῦχοῦ Τραπεζῆς τῆς Ἡπειροθεσσαλίας, ὑπῆρξε δὲ διὰ τὴν Θεσσαλίαν ἐνεργήματα ἀληθῆς, διότι ἡ Ἐθνικὴ ἔχουσε αἶμα ἀφρονώτερον, ἀντὶ τῶν 5 ἔκ. ἅτινα μόλις εἶχε διαθέσει ἡ Ἡπειροθεσσαλικὴ ἐκ τοῦ ἀκαταβλήτου κεφαλαίου τῆς τῶν 20 ἔκ. εἰς τὰς προσαρτηθείσας ἐπαρχίας.

Τῷ 1898 μετέχει ἡ Ἐθνικὴ τῆς ἰδρύσεως τῆς Τραπεζῆς Κρήτης δι' 1,500,000 δρ. Βραδύτερον ἰδρύει τὴν Τράπεζαν τῆς Ἀνατολῆς, ἐκδίδει δὲ καὶ τὸ κτηματικὸν δάνειον τῶν

ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΤΩΝ ΕΝΤΟΚΩΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

μυρίων ἀνήλθεν εἰς 20,000,000 δρ. αἱ δὲ μετοχαὶ τῆς ἔγιναν 20,000 πρὸς 1000 δρ. ἑκάστη καὶ τὸ ἀποθεματικὸν τῆς 11,500,000 δρ. Αἱ παρ' αὐτῇ καταθέσεις, ἔντοκοι μὲν ἦσαν 88,301,147.43 ὧν περὶ τὰ 55 ἔκ. τοῦ Λαχειοφόρου ἄτοκοι δὲ 5,305,048.80.

Ὁ Ἰσολογισμὸς τῆς 31 Δεκεμβρίου 1905 ἀναγράφει ἐνεργητικὸν 360,514,674.84 δρ. Τὸ ἀποθεματικὸν τῆς ἀνέρχεται εἰς δραχ. 13,500,000. Αἱ παρ' αὐτῇ καταθέσεις, ἔντοκοι μὲν, τοῦ Δημοσίου εἰς χρυσὸν διὰ τὸν Λαρισσαῖον σιδηρόδρομον 14,479,644.13 εἰς γραμμῆματα 791,282.51 καὶ ἐπὶ πλέον 82,797,976.38 δρ. ἄτοκοι δὲ εἰς μεταλλικὸν 4,001,437.26 καὶ 11,341,069.21.

Αἱ πρὸς τὸ Κράτος καὶ τὸν τόπον ἐκδουλεύσεις τῆς εἶναι ἀνεκτίμητοι. Μέχρι τοῦ 1380 ὀλίγα κεφάλαιά τῆς ἀπησχόλη εἰς κυβερνητικὰ δάνεια. Ἐκτοτε ὅμως κατέστη ἡ κρισιμώτερα κάτοχος δημοσίων χρεωγράφων. Τῷ 1866 εἶχε λαμβάνειν παρὰ τοῦ Δημοσίου 8 ἔκ. ὧν τὰ 3 ἐπὶ ἐνεχυριάσει μετοχῶν τῆς καὶ ὑποθήκῃ κτημάτων. Τῷ 1896 εἶχε λαμβάνειν δρ. 127,976,616.78 μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ ἐκ' ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας δάνειον τῶν 96 ἔκ. μετὰ 7 ἔκ. κερματικῶν καὶ 1,710,000 τῆς ὁδοποιίας.

Ἄλλ' ἡ σπουδαιότερα πασῶν διὰ τὸ Κράτος ἐκ τῶν εργασιῶν τῆς ἦτο ἡ ἀπὸ τοῦ 1867 ἀρχίσασα ὑπηρεσία τοῦ δανείου τῶν 25 ἔκ. ἣν ἀνέλαβε καὶ ἐξακολουθεῖ νά διεξάγῃ ἔκτοτε. Οὕτω ἀνέλαβε τοῦ δανείου τῶν 4 ἔκ., τῶν 26 ἔκ., τῶν 20 ἔκ., τῶν διὰ συμβιβασμοῦ ἀναγνωρισθέντων δανείων τῆς Ἀνεξαρτησίας τῶν 60 ἔκ. τῶν 120 ἔκ., τῶν 9 ἔκ., τῶν 15 ἔκ. τῶν 16 1/2 ἔκ., καὶ τοῦ τῆς κεφαλαιώσεως τῶν 100 ἔκ. ἀντὶ ἐγγυήσεως παραχωρουμένου αὐτῇ μέρους τῶν τελωνειακῶν καὶ ἄλλων δημοσίων προσόδων, καταστὰσα οὕτω ἀσφαλῆς ἐγγυήσις διὰ τοὺς κατόχους δημοσίων ὁμολογιῶν.

Ἄλλ' ἐκτὸς τούτων εἰς πάσας τὰς τάξεις ἔρχεται ἀρωγός, καταστὰσα οὕτω ἀληθῆς εὐεργετῆς αὐτῶν. Ἐν πρώτοις ἡ κινήσις τῶν

Ο ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΗΣ Κ. ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ ΚΑΙ Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ Κ. Π. ΚΟΥΤΣΑΛΗΣ ΕΡΓΟΥΝΤΕΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ ΜΙΑΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ

20,000,000 δυνάμει τοῦ γνωστοῦ προνομίου τῆς, οὗ ἔκαμε δις προηγουμένως χρῆσιν, ἦτοι κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν 6,000,000 καὶ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ Λαχειοφόρου τῶν 60,000,000. Τέλος μετέχει τῆς ἰδρύσεως τῆς Λαϊκῆς Τραπεζῆς, ἰδρυμένου κοινοφελεστάτου καὶ τίς οἶδε τί ἐπιφυλάσει ἡμῖν ἔτι.

Αὕτη εἶνε ἡ ἐξέλιξις καὶ ἡ δράσις τοῦ πρῶτου πιστωτικοῦ ἰδρυμάτος ἡμῶν. Μετ' εὐγνωμοσύνης ὀφείλει τὸ ἔθνος νά ἀναφέρει τὸ ὄνομα τοῦ ἰδρυτοῦ αὐτοῦ καὶ τῶν κατὰ καιροὺς διοικητῶν, διὰ τῆς σφύρα διοικήσεως τῶν ὁποίων ἐφθάσεν εἰς τὴν σημερινὴν περιωπὴν τοῦ μοναδικοῦ μογλοῦ πάσης πλουτοπαραγωγικῆς κινήσεως ἐν τῷ τόπῳ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΔΟΝ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΜΑΣ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ ΚΑΙ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΠΡΟΣΩΠΙΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ Δ. ΠΑΥΛΙΔΟΥ

ΔΗΜ. Γ. ΠΑΥΛΙΔΗΣ

Είς την ιδιωτικήν πρωτοβουλίαν ο τόπος μας οφείλει και το βιομηχανικόν τουτο ίδρυμα. Ίδρύθη τῷ 1841 μέσῳ τῆς γενικῆς ἐκείνης ἀναταραχῆς καὶ ὑπάρχει προοδεύον καὶ ἀκμάζον καὶ ἐξυτηροῦν σημαντικῶς τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν, μοναδικὸν καθ' ἅπασαν τὴν Ἀνατολήν.

Κατὰ τὸ 1891 μετεφέρθη ἐν τῷ ἐπὶ τῆς οδοῦ Πειραιῶς οἰκοδομηθέντι ἐργοστασίῳ, οὗ ἡ ἔκτασις εἶναι 4000 τετραγ. μέτρα. Λόγῳ τῆς ἐκτάσεώς του καὶ τῆς τελειότητος τῶν μηχανῶν του καὶ τῆς τελείας διοργανώσεώς του θαναμάζεται σήμερον.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ ἀρχαιοτάτου βιομηχανικοῦ τούτου οἴκου ἀπαρτίζεται ἐκ τοῦ κ. Δ. Γ. Παυλίδου, πατρὸς καὶ τοῦ κ. Ἀλ. Δ. Παυλίδου, υἱοῦ. Καὶ ὁ μὲν κ. Δ. Γ. Παυλίδης εἶναι ὁ εἰσηγητῆς τῆς Σοκολάτας ἐν Ἑλλάδι, ἐκπαιδευθεὶς προηγουμένως εἰς διάφορα ἐργοστάσια εὐρωπαϊκά, τὰ ὁποῖα ἐξακολουθητικῶς ἐπισκέπτεται πρὸς τελειοποίησιν τῆς ἰδικῆς του ἐργασίας. Ὁ δὲ κ. Ἀλ. Παυλίδης ἀφοῦ ἀνεκνήρυξεν διδάκτωρ τῶν Φυσ. Ἐπιστημῶν, διακρινθεὶς εἰς τὴν Χημείαν, ἠκολούθησε τὰ βήματα τοῦ πατρὸς του, μεταβὰς καὶ εἰς Εὐρώπην, ὅπου ἐτελειοποιήθη εἰς σχολῆς εἰδικῶς καὶ εἰς τὰ τελειότερα ἐργοστάσια.

Τοσαύτη εἶναι ἡ φήμη καὶ ἡ ἐκτίμησις τοῦ βιομηχανικοῦ τούτου οἴκου καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Εὐρώπῃ, τοῦ τιμῶντος ἀληθῶς τὸν τόπον μας, ὥστε ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἔχει τιμηθῆ διὰ τριάνοντα σχεδὸν βραβείων χρυσοῦν, ἀργυρῶν καὶ ἄλλων εὐρωπαϊκῶν, τελευταῖον ἐτιμήθη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως διὰ τὰς πρὸς τὴν ἐγγύθειον βιομηχανίαν ὑπηρεσίας του, διὰ παρασῆμον τοῦ Σοτήρος, κατὰ τὴν τελευταίαν δὲ Διεθνή Ἐκθεσιν τῶν Ἀθηνῶν, αὐτὸς μόνος ὁ κ. Δ. Γ. Παυλίδης, ἐκ τῶν λοιπῶν συναδέλφων του, ἐξελέγη Ἑλληνοδίκης.

Ἐπίσης ἐν Εὐρώπῃ ἐκτὸς τοῦ ὅτι καὶ εὐρωπαϊκὰ εἰδικὰ φύλλα ἔκτασαν μνεῖαν, ὡς ἡ «Finanzier Reporter» τῆς Βιέννης, ὑπὸ τῆς Βελγικῆς

κυβερνήσεως εἶχεν ἀναγνωρισθῆ ὡς ἑλληνοδίκης τῆς ἐν Liege Παγκοσμίου Ἐκθέσεως κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

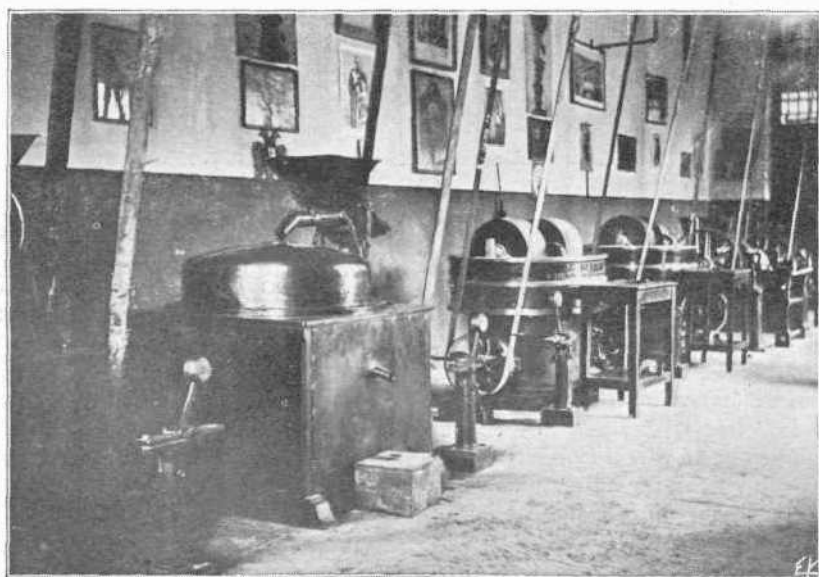
Τὸ ἐργοστάσιον Παυλίδου ὡς ἔχει νῦν διαιρεῖται εἰς πέντε μεγάλα διαμερ. σματα: Εἰς τὸ διαμέρισμα τῶν ἀτμοβλήτων καὶ κινητηρίων μηχανῶν δυνάμεως ἐν συνόλῳ 90 ἵππων πραγματικῶν, εἰς τὸ διαμέρισμα τῆς κατασκευῆς τῶν κομφέτων, εἰς τὸ διαμέρισμα τῆς κατασκευῆς τῆς σοκολάτας, εἰς τὸ διαμέρισμα τῆς ψήξεως τῆς σοκολάτας, εἰς τὸ διαμέρισμα τῆς κατασκευῆς τῶν ἠδυνότων καὶ λοιπῶν ζαχαροπλαστικῶν εἰδῶν. Πληθὺς δὲ ἄλλων διαφόρων προσαρτημάτων καὶ παραρτημάτων, ἀποθηκῶν, συσκευαστηρίων, ὑπογείων, ἀσανσέρ κλ. συμπληροῦν τὸ ὅλον τοῦ ἰδρύματος.

Τὰ πρώτας ἴλας προμηθεύεται ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν ἀγορῶν τῆς Εὐρώπης, κατόπιν χημικῆς ἀναλύσεως τῶν λαμβανόμενων δειγμάτων, διότι ἀκριβῶς τὸ μυστήριον τῆς ἐπιτυχίας τῆς κατασκευῆς τῆς σοκολάτας ἐργεῖται τόσον εἰς τὸν ἰδιαίτερον τρόπον τῆς κατεργασίας, ὅσον καὶ τῆς ἐλογίης τῶν διαφόρων εἰδῶν τοῦ Κακάο, πρὸ παντὸς δὲ εἰς τὸν ἐπιτυχέστερον συνδυασμὸν αὐτῶν.

Σήμερον τὸ ἐργοστάσιον Παυλίδου παράγει διαφόρων εἰδῶν σοκολάτας, ἤτοι τὴν γνωστὴν μαρκαν «Σοκολάτα Ὑγείας», τὴν Βανίλιαν, τὴν Σοκολάταν φανταζὶ γάλακτος, μὲ φρούτα, ἀμύγδαλον, φρούτα, καφρὲ κλ. Κακάο εἰς πλάκας καὶ κόνιν, τὴν Σοκολάταν μὲ Κολὰ καὶ τὸ Κακάο Spécial διὰ τοὺς πάσχοντας ἀπὸ σακχαρώδη διαβήτην.

Ἡ Σοκολάτα εἶναι γνωστὴ ἀπὸ τοῦ 16^{ου} αἰῶνος. Ἐν τοῖτοις μόλις ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ 19^{ου} αἰῶνος ἤρξισεν ἡ παρασκευὴ τῆς διὰ μηχανῶν. Πρὶν κατασκευάζον ἐντὸς ἰγδίων διὰ τῶν χειρῶν ζύμην τινὰ ὁμοίαν μὲ σοκολάταν.

Τὸ πρῶτον μηχανήμα σοκολάτας ἄξιον νὰ ὀνο-

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΩΝ ΜΗΧΑΝΩΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ

μασθῆ μηχανήμα, ἐπενοήθη καὶ κατασκευάσθη ὑπὸ τοῦ Georges Hermann ἐν Παρισίοις τῷ 1830. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς δὲ ἐκείνης

Α. Α. ΠΑΥΛΙΔΗΣ Δ^{ος} τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν.

ἡ πρόοδος καταπλήσσει. Ἡ σοκολάτα κατασκευάζεται ἐκ τῶν ξηρῶν σπόρων τοῦ Κακάο, καθαρισθέντων προηγουμένως,

ἔπειτα καθαροδισθέντων καὶ πάλιν καθαρισθέντων ἐκ τοῦ φλοιοῦ καὶ τοῦ σπέρματος, λειοτριβηθέντων κατόπιν εἰς εἰδικούς μύλους καὶ μηχανὰς καὶ δι' ἀναμίξεως μετὰ ζαχαρώδους. Μετὰ τὴν ἀνάμειξιν ταύτην ἐπακολουθεῖ ἄλλη κατεργασία, κατόπιν συσπενδίζεται καὶ παραδίδεται εἰς τὸ ἐμπόριον.

Ἡ Σοκολάτα ὡς ἐκ τῶν συστατικῶν τῆς, τοῦ βουτύρου τοῦ Κακάο, τῶν ἄζωτοῦχων οὐσιῶν, τοῦ σακχάρου καὶ τῶν λοιπῶν συστατικῶν τοῦ Κακάο εἶναι ἀνεκτίμητος τροφή διὰ τὰ παιδία, τοὺς νέους, τοὺς ἀναρρωνύοντας καὶ ἐν γένει πάσης ἡλικίας καὶ τάξεως ἀνθρώπους, ὡς δὲ πολεῖται σήμερον, λόγῳ τῆς τελειότητος τῶν μέσων τῆς παρασκευῆς αὐτῆς εἶναι καὶ ἡ εὐωτοτέρα ἀκόμη τροφή.

Καὶ ἐγγλέμιατοῦν οἱ γονεῖς δίδοντες εἰς τὰ τέκνα τῶν τὰ διάφορα νευρικά ροσθήματα, τὰ ὅχι μόνον μὴ συντελοῦντα εἰς θρόψιν ἀλλὰ καὶ βλάβης πρόξενον καθιστάμενα εἰς τὸ νευρικὸν σύστημα, ὅπως εἶναι ὁ καφρὲς, τὸ τσαῖ κλ., ἐνῶ ὑπάρχει ἡ Σοκολάτα, περιέχουσα ὅτι ἀπαιτεῖται πρὸς ἐνδυνάμωσιν καὶ θρόψιν. Ἐν Εὐρώπῃ σήμερον ἡ Σοκολάτα ἔχει ἀναγνωρισθῆ καὶ ἐπιβλήθῃ εἰς πάσας τὰς τάξεις ὅχι πλέον ὡς εἶδος πολυτελείας ἀλλ' ὡς ἀναγκαία, θρεπτικὴ καὶ ἐνέργιστος τροφή. Πρέπει νὰ εἶναι ὁμως κατασκευασμένη ἐπιστημονικῶς, τὸ δὲ παρῶν αὐτὴν κατάστημα νὰ παρουσιάῃ πᾶν ἐγγύηρον, λόγῳ μέσων καὶ διευνύσεως.

Ἐντὺν ὧν ἐν Ἑλλάδι τὸ ἐργοστάσιον Παυλίδου ἐν τῇ μεγάλῃ αὐτοῦ σταδιοδρομίᾳ ἀπέδειξεν ὅτι κατέχει πάντα ταῦτα καὶ εἶναι τιμὴ μεγάλη τοῦτο διὰ τὸ Ἔθνος.

ΤΑ ΕΠΙΔΟΣΕΙΣ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ

Table with columns for Athlete Name, Event, and Time/Score for Athens 1896, Paris 1900, and St. Louis 1904. Includes names like M. Pouchet, F. Luyckx, etc.

Πλην τῶν ἐπιδόσεων τούτων (records) ὑπάρχουσι καὶ ἔτεροι κάλλιστοι εἰς διαφόρους ἀγῶνας, ὧν δύο τοῦ Ἑλληνικοῦ Δ. Τοπάλου εἰς τὸ βάθρον διὰ τῆς μῆς (68 ὀκ.) καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν (113 ὀκ.), εἰς τὸν δίσκον τοῦ Ἀμερικανοῦ Γκάρελς (42,77 μ.), εἰς τὸ ἄλμα ἐπὶ κοντῷ (3,75 μ.) τοῦ Γάλλου Γκοντέ, εἰς τὸ ἄλμα τριπλοῦν τοῦ Ἀμερικανοῦ Κόνολλου (14,96 μ.) καὶ εἰς τὸ ἄλμα εἰς ὕψος τοῦ Ἀμερικανοῦ Sweetney (1,97).

ΘΑΥΜΑΣΤΗ ΠΡΟΔΟΣ

Πρέπει καὶ δι' αὐτὴν τὴν πρόοδον νὰ σεμνύνεται ὁ τόπος μας. Τὸ Χρυσοχοεῖον τῶν Ἀδελφῶν Θεοφίλη — ὀδὸς Αἰόλου, ἀριθ. 80 — εἶναι ἐν ἀπὸ τὰ τελειότερα, ἂν ὅχι τὸ πρῶτον, χρυσοχοεῖα τῆς Προτωσεύσεως. Ἡ λεπτὴ τέχνη τοῦ ἐργοστασίου του περὶ τὴν κατεργασίαν τῶν εὐγενῶν μετάλλων θαναμάζεται. Μοναδικὸν δὲ περὶ τὴν κατασκευὴν ἐκκλησιαστικῶν σκευῶν. Ἄλλ', ὅτι διακρίνει αὐτὸ — πρὸς τιμὴν του — εἶναι ἡ εὐκρίνεια καὶ ἡ εὐσυνειδησία περὶ τὴν ἐργασίαν του. Πολύτιμον προτέρημα διὰ τὸ εἶδος τῆς ἐργασίας ταύτης.

Τὸ Χρυσοχοεῖον τῶν Ἀδελφῶν Θεοφίλη ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ προϊόντα τοῦ ἐργαστηρίου του, ἀληθινὰ ἀριστοτεχνήματα, θαύματα πραγματικῶς λεπτοεργατικῆς, μνηθόδους δὲ πλοῦτον συλλογὴν πολυτίμων λίθων.

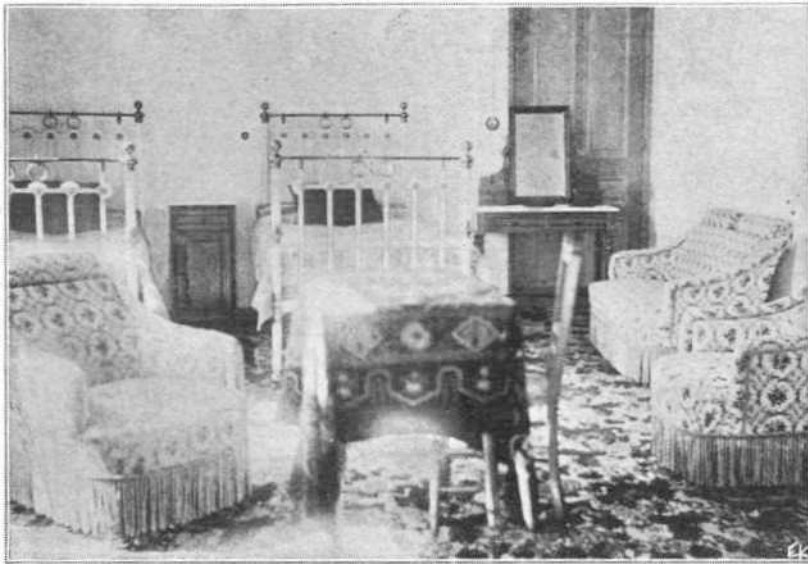
Ἡ «Εἰκονογραφημένη» οὐχὶ διὰ πρώτην φοράν, ποιεῖται μνεῖαν περὶ τοῦ θαυμαστοῦ τούτου Χρυσοχοεῖου, τὸ ὁποῖον στολιζει τὴν πρωτεύουσάν.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΑΙΟΛΟΥ ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ Α. ΚΑΙ Θ. ΘΕΟΦΙΛΗ

* Ὅλη ἡ φρενεντιώδης ὑπόδοχη τῶν Βασιλέων τῆς Ἀγγλίας μὲ θαυμαστίαν εἰκόνας εἰς τὸ προσεχές τεύχος.

ΤΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ

ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΝΟΣ ΔΩΜΑΤΙΟΥ ΔΙΑ ΔΥΟ ΑΤΟΜΑ

Βρίθει εις βαθμόν καταλήσονται η πρωτεύουσα από ξενοδοχεία, αληθή μέγαρα, πολυτελέστατα και ογκώδη. Προδίδει μίαν πρόοδον του τόπου και τουτο.

Εις την πρόοδον αυτήν προέχει το νέον ξενοδοχείον «Tourist's Palace» ονομαζόμενον «Ξενοδοχείον των περιηγητών».

Ακριβώς εις την διασταύρωσιν των οδών Έρμου και Βουλής, εκεί όπου άλλοτε ωρθούντο παλαιά οικοδομαί, ύψουται σήμερον νεόδμητος ο κολοσός του κ. Τσιτσουπούλου, επιβλητικός και δεσπόζων του ευρέως τμήματος της εμπλοκής αυτής οδού, τον οποίον ο μοναδικός κ. Ρούσος μετέτρεψεν εις ξενοδοχείον.

ΤΟ ΠΕΡΙΚΟΜΨΟΝ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΤ'Σ ΠΑΛΕΣ

Το οικοδόμημα ούρανοϋψές, με πέντε δρόμους, με έβδομήκοντα περίπου δωμάτια, θαυμάζεται αληθώς και δια την διαίρεσιν του και όλως τους κανόνας της υγιεινής.

Αλλ' ό,τι καταλήσσει κηρολεκτικώς είναι η επίπλωσις αυτού, ήτις απήτησεν εκατόν πενήκοντα χιλιάδες δραχμών μόνη αυτή. Επίπλωσις θανμασία, χλιδή πραγματική, παρέχουσα πάν θέλητρον και πάσαν άνεσιν.

Ο πρώτος όροφος άπαρτίζεται εκ μικράς αίθούσης χρησιμεούσης προς άναμονήν, εκ του εστιατορίου, αίθούσης ευρυτάτης, άνέτου, ειαέρον, κατακλιζομένης από φώς αλλά και εσωθεσμένης πολυτελέστατα, εκ της εισόδου του ήλεκτρικού άνηφοτήρος και του μαγειρείου καθ' όλως τους κανόνας κατεσκευασμένου μετ' ευρυχωροτάτου όψοφυλακείου, ψυγείου και άλλων διαμερισμάτων άπαρατήτων δια την ύπηρεσίαν.

Ευρύτατη κλίμαξ μαρμαρίνη, μεγαλοπρεπής, κλίμαξ μεγάρου αληθής, άγει εις τον δεύτερον όροφον άπαρτιζόμενον εκ της αίθούσης, μεγάλης και άναπεπταμένης, κατακλιζομένης από φώς, και είκοσι περίπου δωματίων.

Χρειάζεται ιδιαίτερα περιγραφή της αίθούσης ταύτης, διότι αληθώς κινεί τον θαυμασμόν του επισκέπτου. Παραπετάσματα βαρύτιμα καλύπτουν τους τοίχους, τάπητες πολυτελείς, φυτά των τροπικών, τράπεζαι κομψόταται, στενάζουσαι υπό το βάρος όλων των περιουσιών και όλων των έντύπων της ύψηλίου, κλειδοκάμβυλον κ.λ. Είναι μοναδική η στώρεσις της αίθούσης ταύτης.

Και έρχονται κατόπιν οι θάλαμοι, παρατεταγμένοι εκατέρω-

θεν ευρέων και ειαέρων και καταρώτων διαδρόμων. Κοιτώνες δι' έν άτομον και δωμάτια δια δύο. Κλίνας πολυτελείς, τάπητες, έρμάρια με κάτοπτρα, νιπτήρες, όλα τά χρειώδη, όλα άπαστράπτοντα, όλα με ένθμόν περίομφρον, μη κουράζοντα τον όφθαλμόν, τέροντα και ευχαριστούντα πάσαν αίσθησιν.

Τίποτε δέν λείπει από το άνάκτορον αυτό, το όποιον δίδει τά πάντα εις τον ξένον του, από του λουτρού της πρώτας μέχρι του ύπνου, και φημίζεται επί πλέον δια την σπανίαν κουζίαν του.

Εις τον τρίτον όροφον άλλα δωμάτια, και άλλη αίθουσα και έπειτα ο τέταρτος όροφος και ο πέμπτος, όλα με τον αυτόν πλούτον, με την αυτήν χλιδήν και τέλος το άνδρόν, μαγειρικόν, δεσπόζον όλης της πόλεως με μίαν θέαν γοητεύουσαν, την θέαν του λεκανοπέδιου όλης της Άττικής, του ελαιώνους, της Άκροπόλεως, του Φαληρικού όρμου, του Σαρωνικού, του Πειραιώς.

Όλον το λεκανοπέδιον άπλούται γύρω του άνδρόν αυτού, αυτήν την εποχήν μία πρασινάδα άπέραντος, τεράστιος τάπης πράσινος, στιζόμενος από τά λευκάζοντα χωρία και έπιστεφόμενος από την Πάρνηθα, την Πεντέλην, το Δαφνί, τον Ύμητον και την θάλασσαν.

Το θέρος γίνεται μοναδικόν ύπαίθριον εστιατόριον με τάς σεληνολούστους νύκτας, από του όποιον θα δύναται ο διαμέων εν αυτό, γευματίζων να άπολαμβάνη την φαντασμαγορικήν όντως θέαν της θαλάσσης, ή όποία από του άνδρόν αυτού φαίνεται υπό την αργυρόλευκον άνταίγειαν άγανής όθόνη φωτιζομένη από ούράνια μακρυνά, μυστηριώδη κάτοπτρα, μία τεραστία επιφάνεια άργύρου, ένας συμφρυμός, κατακλισμός φωτεινού ύδατος και ύγρου φωτός. Θέαμα σπάνιον.

Είναι μοναδική κατοικία δια τους έπισκεπτομένους τάς Άθήνας ξένους το «Tourist's Palace», και παρέχει όλας τάς άναπλάσεις, άξιος δε παντός έπαίνου ο ιδιοκτήτης του, ο πλουτίσας την πρωτεύουσαν με έν τοιοϋτον κομψοτέχνημα.

Η «Εικονογραφημένη» έχει την ύποχρέωσιν άπεναντι των έν τή έξωτερικώ πολυαριθμόν συνδρομητών της να συνιστά τοιαύτα αληθή άνάκτορα των ξένων, τά όποια περιποιούν αληθώς τιμήν εις τον τόπον μας και παρουσιάζουν αυτόν εις τάς όμματα του επισκέπτου, τόπον πλούσιον, πολιτισμένον, — οίος πράγματι είναι — μη ύστεροϋντα δε άλλων μεγαλοπόλεων.

ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΛΕΣ ΑΝΑΓΩΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ 'ΤΟΥΡΙΣΤ'Σ ΠΑΛΕΣ,

ΤΟ ΝΕΟΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΛΟΥΤΡΩΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΓΥΡΩΝ

ΛΟΥΤΡΑ ΑΙΔΗΨΟΥ

Τήν Ελλάδα ή Φύσις έπροίκισε με πολλά δώρα. Μεταξύ αυτών της έδωκε και τά ιαματικά λουτρά, τά ονομαστά λουτρά της Αιδηψού.

Η Αιδηψός ήτο έν τη άρχαίωτη πόλις παράλιος της άρκτικής Εύβοίας κειμένη κάτωθεν του Τελεθρίου όρους, ού μακράν της σημερινής φερουμένου πολιτείας, περιώνυμος δια τάς αναβλυζούσας αυτόθι εκατόν περίπου θερμάς μεταλλικάς πηγάς, αίτινες ήσαν άφιερωμένα τή 'Ηρακλεί.

Από των άρχαιοτάτων χρόνων αί θέρμαι της Αιδηψού εινε γνωσται, υπό πλείωτων συγγραφέων άναφερόμεναι. Ο 'Αριστοτέλης έν τοις μετεωρολογικώις αυτού (Β σελ. 366) γράφει τά εξής: «... δοκεί γάρ διακλωνίζεσιν υπό την γήν ή θάλαττα, διό και τά θερμά τά περι Αιδηψον υπό τοιαύτης αίτίας γέγονεν». Ο δε Πλούταρχος (IV, 4) ώς εξής περιγράφει την φήμην αυτών και την τερπνήν διαμονήν: «Τής Εύβοίας ο Αιδηψος, ού τά θερμά, χωρίον έστιν αυτοφές, πολλά προς ήδονάς έχον έλευθερίους και κατεσκευασμένον οικήσεσι και διαίταις, κοινόν οίσητήριον άποδίδειναι της 'Ελλάδος' πολλών δε και πτηνών και χερσαίων άλισκομένων, ούχ' ήττον ή θάλαττα παρέχει την άγοράν ευρύτατον, έν τόποις καθαροίς και άγχιβαθεί γενναίον ίχθύν και πολύν έκτρέφουσα. Μάλιστα δ' άνθει το χωίον άμαζόντος έαρος: πολλοί γάρ άφικνούνται την ώραν αυτόθι και συνουσίας ποιούνται μετ' άλλήλων έν άφθόνοις πάσι και πλείστας περι λόγους υπό σχολής διατριβάς έχουσιν. ...». Ο αυτός συγγραφέας έν βίω Σύλλα (XXVI) γράφει τά εξής περι της θεραπευτικής δυνάμεως των ύδάτων: « Σύλλα δε διατρέβοντι περι τάς Άθήνας άλγημα ναρκώδες μετά βάρους εις τους πόδας ένέπεσον, ο φησιν ο Στράβων ποδάγρας πελλισμόν ειναι διαπλεύσας ούν εις Αιδηψόν έχρητο τοις θερμοίς ύδασι, θάθυμν άμα και συνδημερεύων τοις περι τον Διώνυσον τεχνίταις. Περιπατούντος δε προς την θάλασσαν άλιεις τινες ίχθύς αυτόφ παγκάλους προσήνεγκον ...».

Αλλά και εκ των νεωτέρων πολλοί επίσης έγραψαν, έξετάσαντες αυτήν υπό άρχαιολογικήν, παλιοντολογικήν και ιστορικήν έποψιν. Παραθέτομεν την περιγραφήν του άεμνήστου Καθηγητού του Πανεπιστημίου Θεοδώρου 'Αφεντούλη έν τη Φαρμακολογία του (έκδ. 1891) «... ή περι-

στοιχούσα φύσις, ή άειθαλής και υπό πάσαν έποψιν έρασμαία. Βουνοί περίε (της Αιδηψού) κατάφυτοι υπό σχοίνων ευοδών και κοτίνων και κομάρων και δαρμών και πιτύων, ύδαξ παραρρέων και κελαροζών και εις πολυλήθεις μικρούς καταρράκτας κατακλινούμενος, άνωθεν δε και περίε κατασκοπέμενος πολλαχού υπό πλατάνων και περιφρουρούμενος υπό νηριών — άποψις προς τον κατέναντι Παρνασσόν έξαισία, όθεν έν θέρει καταπνέει άδρα ποντιάς ήδύτατη' ύδωρ πόσιμον ψυχρόν και διαγές' ιστορικαι άναμνήσεις παντοία από των κατέναντι Θερμοπυλών και από της πατρίδος του 'Οδυσσείως του 'Ανδρούτσου' πάντα ταύτα αφθόνω τη χειρι επιδαμνηθέντα υπό της Φύσεως τή παγκάλω τόπω ...».

'Ανάλοισιν τών νύν χρησιμοποιοιμένων μεταλλικών ύδάτων παρέσχεν ήμίν ο σοφός καθηγητής του Πανεπιστημίου κ. Α. Δαμβέργης, έχουσαν ούτω: 'Εν ένί λίτρω ύδατος (1000 κυβ. εκ.) περιέχονται:

Table with 2 columns: Substance and Quantity. Includes items like 'Ασβεστόν, 'Ανθρακικόν, 'Αμμωνίακ, etc.

Β. 'Αερώδη συστατικά ύπολογιζόμενα εις κυβ. εκατοστόμετρα. 'Ηνωμένον άνθρακικόν όξέος, 'Ελεύθερον, etc.

Σύνολον άνθρακικού όξέος, 'Υδροθειού, Ειδικόν βάρος, Θερμοκρασία εκατοναβάθμου, 'Ολικόν ποσόν έχρόντος ύδατος έξ άπασών των Αιδηψίων πηγών εις 24 ώρας κυβ. εκ. ... 8,640

Ε. ΖΑΧΟΣ Δήμαρχος Αιδηψών

Περιεχόμενα εν ἐνὶ λουτρῷ

Ἐν λουτρῶν ἐκ 500 λίτρων ὕδατος τῶν νῦν χρησιμοποιουμένων ἐν Αἰδηφῷ πηγῶν περιέχει 16 1/2 χιλιογράμματα στερεῶν συστατικῶν καὶ 83 λίτρα ἀνθρακικοῦ ὀξέος μετὰ ἰχνῶν ὕδροθειοῦ.

Ἐκτὸς τῆς παρκοσμίου φήμης διὰ τὴν μεγάλην θεραπευτικὴν δύναμιν τῶν μεταλλικῶν ὑδάτων τῆς ἡ Αἰδηφῶς φημίζεται προσέτι καὶ διὰ τὸ πόσιμον ὕδωρ, ὅπερ αὐτὸς ὁ κ. Δαμβέργης ἐν τῇ σχετικῇ ἀναλύσει του κατατάσσει «εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν καλλίστων ποσίμων ὑδάτων» καὶ διὰ τὸ ἐξόχως ὑγιεινὸν κλίμα τῆς.

Ἡ συγκοινωνία εἶνε ἀρόρα δι' ὄλων τῶν ἀτμοπλοίων τοῦ Εὐβοϊκοῦ (2—5 καθ' ἑκάστην) εἰς τὸ ἴσον, ὥστε διὰ τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς—Χαλκίδος συντομεύεται ἡ ἀπ' Ἀθηνῶν ἀπόστασις εἰς 6 μόνον ὥρας.

Ξενοδοχεῖα μετ' ἐπίπλων δι' ὅλας τὰς

ΤΟ ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΚΑΙ ΑΙ ΠΗΓΑΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΣΣΗΣ ΟΛΓΑΣ

ΟΙΚΙΑ ΜΕ ΔΩΜΑΤΙΑ ΔΙ' ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

τάξεις, δωμάτια δι' ὅλα τὰ βαλάντια παντοπωλεῖα, καφεῖα, ἐστιατόρια Ἀθηναϊκά τρόφιμα ἄφθονα καὶ ἐκλεκτά εὐθηνία πανταχοῦ ταχυδρομικά καὶ τηλεγραφ. γραφεῖα καὶ ἐπιταγῶν ἀμαξιστοὶ ὁδοὶ καθιστοῦσι τὴν Αἰδηφὸν τὸ θερμότερον, ὑγιεινότερον καὶ εὐνοότερον θερινὸν κέντρον.

Ἡ ἰαματικὴ δὲ δύναμις τῶν μεταλλικῶν ὑδάτων τοῦ Δήμου μαρτυ-

ρεῖται ἐξ ἐπισήμων στατιστικῶν ὑπὸ πάντων τῶν ἰατρῶν τῆς τε Ἑλλάδος καὶ τῆς Εὐρώπης καὶ χιλιάδων ἀσθενῶν, εἰς οὓς ἀπέδωκαν τὴν ὑγίαν ἐπὶ τῶν ἀσολούθων νοσημάτων (Ἔρα μονογραφίαν τοῦ ἰατροῦ καὶ ὕφηγου τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ὁρέστου Δαλεζίου): 1) Ἀρθροίτιδος 2) Χρονίων ῥευματισμῶν τῶν ἄρθρων καὶ πάσης ἐν γένει παθήσεως αὐτῶν, ἥτοι χρονίων ὑδράρθρων κλπ. 3) Χρονίων παθήσεων τῶν κοιλιακῶν σπλάγγων, ἥτοι διογκώσεως τοῦ ἥπατος, τοῦ σπληνός καὶ τῶν μεσεντερίων ἀδένων. 4) Χρονίων παθήσεων τῆς μήτρας καὶ τῶν ὠοθηκῶν. 5) Τῶν ἀγκυλώσεων καὶ τῶν ψευδαγκυλώσεων. 6) Αἰμορροϊδῶν. 7) Ἰσχιάδος καὶ νευραλγιῶν.

Μεταξὺ τῶν ἄρων τῆς ἐνοικιάσεως περιλαμβάνεται καὶ ἡ δωρεὰν λουσις καὶ οὐασις τῶν ἀτόρων. Ἐπίσης παρέχεται δωρεὰν

ἡ λουσις καὶ εἰς τοὺς ὑπαξιωματικούς καὶ στρατιώτας παντὸς ὅπλου, ὡς καὶ εἰς πάντας τοὺς ἰατροὺς, εἴτε ἡμεδαπούς, εἴτε ἀλλοδαπούς.

Αὕτη ἐν ομικρογραφίᾳ ἡ Αἰδηφὸς κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ ἐνεστώς, ἦτις πολλὰ ὑπόσχεται διὰ τὸ μέλλον ἑάν, ὡς ἐλπίζεται, ἐπιτευχθῆ ἢ μελετωμένη ἀπὸ τινος πολυετῆς ἐκμετάλλευσις τῶν λουτρῶν τῆς.

ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΟΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

*Ἐν Ἀθήναις, Τυπογραφεῖον «Ἑστία» Κ. Μάισον καὶ Ν. Καργαδοῦρη—5381.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ 28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1906

	28 Φεβρουαρίου 1906	31 Ιανουαρίου 1906
ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		
Ταμείον		
εἰς μεταλλικὸν Δρ.	2,530,608	2,314,220
» τραπεζικὰ γραμμάτια Ἴονικῆς Τραπεζῆς	211,470	392,425
» κεραματικὰ γραμμάτια δίδραγμα καὶ μονόδραγμα	1,139,177	897,636
» Ἀντίμιστον μεταλλικῶν Τραπεζῆς εἰς τὸ ἔξωτερον	27,480,798	28,835,237
» Προσὸν ἐκδοθέντος Ἑθνικοῦ δανείου εἰς χρυσὸν		
» Ἑλληνικῶν Σιδηροδρόμων 4 0/0 τοῦ 1902	13,834,523	14,036,304
Δάνειον πρὸς τὴν Ἑλλ. Κυβέρνησιν ἐπ' ἀναγκ. κυκλ. τραπ. γραμματίων	67,778,575	67,778,575
» διδράχμων καὶ μονοδράχμων	10,500,000	10,500,000
» Ὁμολογία Ἑθνικῶν δανείων		
» εἰς χρυσὸν . . . Δρ. 28,788,607.76		
» τραπ. γραμ. » 28,906,500.—	52,675,107	52,675,107
» Ἔντοκα γραμμάτια Ἑλληνικοῦ Δημοσίου εἰς τραπ. γραμμάτια		505,000
» Προξοφλήσεις	23,166,879	22,787,967
» Καθυστερήσεις προξοφλήσεων	2,772,248	2,713,951
» Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λ/μοὶ ἐπ' ἐνεχρῶν χρηματογραμμῶν	12,150,274	12,027,245
» Δάνεια ἐπ' ἐνεχρῶν ἐμπορευμάτων	1,885,360	2,258,325
» Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ	57,267,072	57,609,911
» Δάνεια εἰς δήμους, λιμένας καὶ λοιπὰ νομικὰ πρόσωπα	43,833,358	42,708,974
» Χορηγήσεις εἰς γεωργοκτηματίας	11,636,171	10,545,375
» Καθυστερήσεις χορηγήσεων εἰς γεωργοκτηματίας καὶ ἐκ γραμματίων Προνομίου Τραπεζῆς Ἠπειροθεσσαλίας	4,849,643	4,913,904
» Μετοχαὶ εἰς ἐγγυητοὺς ἐπιχειρήσεις	4,160,545	4,159,445
» Συμμετοχὴ εἰς Τραπεζὴν Κρήτης	1,500,000	—
» Ὁμολογία λαγ. δαν. Ἑθν. Τραπ. τῆς Ἑλλάδος 2 1/2 0/0 (εἰς τραπ. γραμμ.)	1,777,150	1,777,150
» Τοκομερίδια ἐν γένει	77,551	344,296
» Καταστήματα Τραπεζῆς καὶ κτήματα ἐξ ἀνιγκαστικῶν ἐκποιήσεων	8,306,439	8,329,823
» Ἀπαιτήσεις ἐπισφαλεῖς	2,624,409	2,620,343
» Ἔξοδα ἐγκαταστάσεως (ἰδίως δαπάνη καινοσκευῆς τραπ. γραμματίων)	1,600,554	1,595,383
» Διάφοροι λογαριασμοὶ	2,563,385	2,586,815
» Λογαριασμοὶ τρίτων ἐν τῷ ἔξωτερω	2,201,294	1,504,116
» Λογαριασμοὶ ἔξαγορῆς συμμετοχῆς Κυβερν. εἰς κέρδη ἐκ τραπ. γραμματίων	1,576,960	1,576,960
» Ἐξαγορὰ προνομίου Προνομ. Τραπεζῆς Ἠπειροθεσσαλίας	1,120,000	1,120,000
» Προμήθεια τροπῆς λαχειοφόρου δανείου εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια	400,000	400,000
» Διάφορα	609,329	405,176
Δρ.	362,228,889	361,419,975
ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ		
Μετοχικὸν κεφάλαιον Δρ.	20,000,000	20,000,000
» Ἀποθεματικὰ κεφάλαια	13,500,000	13,500,000
» Τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ:		
» I. διὰ λογαριασμῶν τῆς Κυβερνήσεως Δρ. 67,778,575.42		
» II. » Τραπεζῆς 42,669,654.09	110,448,229	112,948,981
» Κεραματικὰ γραμμάτια δίδραγμα καὶ μονόδραγμα	10,500,000	10,500,000
» Καταθέσεις ἀνευ τόκου εἰς μεταλλικὸν	3,863,618	4,132,886
» Καταθέσεις ἀνευ τόκου	15,238,339	13,454,173
» Ἐπιταγαὶ πληρωτέαι	1,612,600	1,396,843
» Μερίσματα πληρωτέα	503,620	727,600
» Καταθέσεις Δημοσ. διὰ χορηγήσεως δανείων κατὰ τὸν Β.Φ.Μ. Νόμον	283,749	283,749
» Διεθνῆς Οἰκ. Ἐπιτροπῆ (λ/σμός καταθέσεων ἐκ ἑλ. χρυσῶν Δρ. 271,789.—		
» δημ. ὑπεγ. προσόδων) ἡ » τε. γραμ. » 4,815,708.54	5,087,447	11,350,938
» Ὑπερσειά Ἑθνικῶν δανείων εἰς χρυσὸν	131,877	22,848
» Ὑπερσειά Ἑθνικῶν δανείων εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια	418,721	677,828
» Καταθέσεις Δημοσίου εἰς χρυσὸν	1,442,413	428,331
» Καταθέσεις Δημοσίου ἐπὶ τόκῳ εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια	5,010,701	10,701
» Ἔντοκος κατὰθ. Δημ. εἰς χρυσὸν διὰ τὴν κατασ. τοῦ Σιδ. Πειραιῶς-Λεμερλή-Συνόρων	13,834,523	14,036,304
» τραπ. γραμμ.	25,905	791,282
» Καταθέσεις ἐντοκοῦ	84,353,373	82,976,089
» Λαχειοφόρον δάνειον Τραπεζῆς 3 0/0 εἰς χρυσὸν	44,841,390	44,841,390
» » 2 1/2 0/0 εἰς τραπεζ. γραμμάτια	20,488,800	20,488,800
» Ὑπερσειά λαχειοφόρου δανείου Τραπεζῆς 3 0/0 εἰς χρυσὸν	1,559,886	1,979,072
» » 2 1/2 0/0 εἰς τραπ. γραμμάτια	157,287	319,500
» Καταθέσεις ταμειντηρίου	5,654,561	5,537,783
» Διάφορα	3,271,842	1,014,812
Δρ.	362,228,889	361,419,975

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 Μαρτίου 1906.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου

Π. Α. ΚΟΥΤΣΑΛΕΞΗΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμματῖα καὶ εἰς χρυσόν, ἢτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας ἀποδοτέας εἰς ὀρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκεῖς. Αἱ εἰς χρυσόν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἢ κατὰ θέσιν, εἰς χρυσόν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογούχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτῆσει τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπέζης.

ΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

1 1/2	τοῖς	0/10	κατ' ἔτος	διὰ	καταθέσ.	6	μηνῶν
2	>	0/10	>	>	>	1	ἔτους
2 1/2	>	0/10	>	>	>	2	ἔτων
3	>	0/10	>	>	>	4	ἔτων
4	>	0/10	>	>	>	5	ἔτων

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαί ἢ ἀνώνυμοι.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΟΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΚΟΔΑΚΣ,, ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΝΔΡΕΒΙΩΤΟΥ

ΦΩΝΟΓΡΑΦΟΙ

ΘΑΥΜΑ ΕΥΘΗΝΙΑΣ

ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΟΣ

Ἄπὸ 50 δραχ. καὶ ἄνω.

ΔΙΣΚΟΙ ΦΩΝΟΓΡΑΦΙΚΟΙ

μὲ ἄσματα Καροῦζο, Δὲ Λουτσία κλπ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ ΑΡΙΘ. 9

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1870

ΑΘΗΝΑΙ

Μεγάλοι ἀποθήκαι χάρτου καὶ γραφικῆς ὕλης πάσης ποιότητος. Προμηθεύται τοῦ χάρτου τῶν περισσοτέρων Ἐφημερίδων τῆς Ἑλλάδος.

Ἄποστολὴ εἰς τὸ Ἐξωτερικόν.

Πώλησις λιανικῶς καὶ χονδρικῶς.

Μόνοι ἐκδότες

εἰκονογραφημένων δελταρίων

ἐν Ἑλλάδι

Ἐξεδόθ. μέχρι τοῦδε ἄνω τῶν 1000 σχεδίων.

Μόνοι ἀντιπρόσωποι Φωτογρ. Πλακῶν καὶ χάρτου Lumière καὶ τοῦ Φωτογραφικοῦ χάρτου τῆς Dresdenerr A. P. Fabrik.

Τὸ Κατάστημα ἐργαζόμενον μὲ μέγιστα κερῶματα κάμνει τὰς λογικωτέρας τιμὰς.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὴν 19 Μαρτίου περὶ ὥραν 9 π. μ. ἐγένετο εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Κατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἡ 1047 κλήρωσις τοῦ ἐκ φραγκῶν 60,000,000 λαχειοφόρου δανείου αὐτῆς. Ἐκ τῆς κληρωτῆδος ἐξήχθησαν οἱ κάτωθι 9 ἀριθμοὶ, κερδίζοντες τὰ ἑναντι ποσά:

61,752	φρ.	70,000	79,104	φρ.	1,000
69,494	>	10,000	152,275	>	1,000
99,886	>	2,500	59,677	>	1,000
72,225	>	2,500	70,227	>	1,000
130,091	>	1,000			

Πρὸς τούτους ἐξήχθησαν καὶ 1588 ἀριθμοὶ ὁμολογιῶν, ἐξοφληθησόμενοι εἰς τὸ ἄρτιον.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΑΝΘΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΑΡΙΣΤΟΦ. ΤΣΟΥΤΣΟΥ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 2 - ΟΙΚΙΑ ΒΟΥΡΟΥ

Η ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΑ ΤΩΝ ΑΝΘΩΝ

ΤΑ ΕΚΛΕΚΤΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΣΠΑΝΙΩΤΕΡΑ ΑΝΘΗ

* ΤΑ ΘΑΥΜΑΣΙΩΤΕΡΑ ΜΠΟΥΚΕΤΑ *

ΜΠΡΑΝΣ, ΖΕΡΜΠΕΣ, ΜΠΟΥΤΟΥΝΙΕΡΕΣ

ΔΙΑ ΓΑΜΟΥΣ, ΕΣΠΕΡΙΔΑΣ, ΓΕΥΜΑΤΑ

ΑΝΘΟΣΤΟΛΙΣΜΑΤΑ ΤΡΑΠΕΖΩΝ, ΑΙΘΟΥΣΩΝ Κ.Λ.

ΣΤΑΥΡΟΙ ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΟΙ

ΑΠΟ ΦΥΣΙΚΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΤΑ ΑΝΘΗ

* Η ΑΡΙΣΤΟΤΕΧΝΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΘΟΔΕΣΙΑΝ *

ΤΡΑΠΕΖΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1873

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΑΧ. 15,000,000.00
ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ > 692,757.90

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΝ ΣΤΑΜΠΟΥΛΑ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ, ΠΑΤΡΑΙΣ, ΒΟΛΩ.

Ἐκτέλεσις παντὸς εἶδους Τραπεζικῶν ἐργασιῶν. — Δάνεια ἐπὶ ἐνεχυριάσει τίτλων καὶ ἐμπορευμάτων. — Ἐκδόσις ἐπιταγῶν ἐπὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ καὶ Ἐσωτερικοῦ. — Πιστωτικαὶ ἐπιστολαί. — Προεξοφλήσεις — Εἰσπραξίς συναλλκῶν φοροτωτικῶν καὶ τοκομεριδιῶν — Ἀγορὰ καὶ πώλησις χρεωγράφων εἰς ἀπάσας τὰς ἀγοράς. — Ἐκτέλεσις ἐμπορικῶν ἐργασιῶν διὰ λ/σμιῶν τῶν πελατῶν αὐτῆς.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ: Καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν λαμβάνουν τόκον 3%, ἀποδοτέαι μετὰ τρεῖς μῆνας 3 1/4%, μετὰ ἕξ μῆνας 3 1/2%, μετὰ ἔν ἔτος 4%, μετὰ δύο ἔτη καὶ ἐπέκεινα 5%.

Η ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις εἰς τραπεζογραμμάτια, εἰς ἐπιταγὰς ἐπὶ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας καὶ εἰς χρυσόν. Ἐπὶ καταθέσεων ἐν ὄψει εἰς χρυσόν ἢ τραπεζογραμμάτια 100,000 καὶ ἄνω ὁ τόκος περιορίζεται εἰς 2%.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ: Γίνονται δεκταὶ καθαθέσεις εἰς Ἀ' ζήτησιν 4%.

ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΟΝ: Ἡ Τράπεζα ἔχει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινοῦ ἀντὶ ἐλαχίστου μισθώματος διαμεριζόμενα χρηματοκιβωτίων πρὸς φύλαξιν χρημάτων, τίτλων καὶ ἄλλων πολυτίμων ἀντικειμένων ἐντὸς τοῦ τεθωρακισμένου διὰ χάλυβος καὶ ἀδιατρήτου θησαυροφυλακίου αὐτῆς.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΛΑΪΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Γίνονται δεκταὶ καταθέσεις ἀπὸ μιᾶς δραχμῆς καὶ ἄνω ἐπὶ τόκῳ 4 1/2 %.

Γραφεῖα Λαϊκῆς Τραπέζης ἐντὸς στοᾶς Ἀρσακείου ἀνοικτὰ καθ' ἑκάστην.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΡΚΑΣ

ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ - ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ

ΟΔΟΣ ΔΕΝΟΡΜΑΝ, ΑΡΙΘ. 18

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ΕΝ ΝΕΩ ΦΑΛΗΡΩ

ἀπὸ τοῦδε μέχρι 1 Σεπτεμβρίου ἢ Ὀκτωβρίου ἠλεκτροφωτιστος ἐπαυλις μετὰ πάντων τῶν χρεωδῶν καὶ τῶν κυριωτέρων αὐτῆς ἐπιπλῶν.

Δωμάτια 5 καὶ 2 τῆς ὑπερρείας, πλυντήριο, κήπος, ὕδωρ κ.τ.λ. Πληροφορία ὁδὸς Βουλῆς ἀρ. 33 Ἀθῆνας ἢ παρ' ἡμῖν.